

KŘIVOKLÁTSKÉ NOVINY

Ročník XV.

DUBEN 2009

20 Kč

Základní škola Křivoklát pořádala 15. dubna 2009 již 11. ročník tradiční pěvecké soutěže Křivoklátský slávik.

Čtete na str. 2

Přinášíme vám další slíbené povídání se zajímavým křivoklátským občanem o jeho životě. Zašli jsme na kus řeči za panem Jiřím Friebertem a pokusíme se vám ho představit jako ochotnického herce, hasiče a hlavně jako správce kostelních hodin.

Čtete na str. 5

Dne 9. 4. 2009 se konal řádný sněm Svazku obcí „Kanalizace a voda Křivoklátsko“. Sněmu se zúčastnili všichni starostové obcí patřících do svazku.

Čtete na str. 3

VELIKONOCE

Velikonoce se letos opravdu vydařily. Počasí neklamalo, okolo domů, na zahradách i chatách se čistilo, uklízelo, ale i setkávalo, grilovalo a odpočívalo. Po dlouhé době deště a podmračeného počasí přišlo sluneční pohazení. Koledníci vyrazili do ulic s o to větší chutí. Myslíte, že měli zájem o pečlivě nabarvená vajíčka nebo o sladkosti? Naivně jsem stála při koleď mezi dvěma s úsměvem a nazdobenou ošatkou malovaných vajíček a čokolád! ... „a nemáte panáka?“ ozvalo se z rozevláté tlupy teenagerů – koledníků. „No jasně, že mám – ale nedám, vezměte si vajíčko a čokoládu!“.

Koleda začíná okolo osmé a končí po poledni. Koledníci obejdou celou obec, letos stejně tak, jako každý rok. Hospodyně ve vsi se samozřejmě nedomlouvají, jakou značku lihovin na Velikonoce na koledu zakoupí. A tak po hopsince a slivovici následuje víno červené i bílé, zelená, fernet, jalcin, rum, taky pivo a tak nějak pořád dokola ...

Pak se nám tak okolo oběda ta naše – náctiletá zlatička přimotají domů a nadšeně vyprávějí, jak si to báááječně užili a že navrch zajedli ještě sušenku, kolu a čtyři vařená vejce. Na dně košíčku vyloženého čistou utěrkou se krčí podivná směs – staniol, prázdné lahve, rozmačkaná vajíčka, prasklý čokoládový zajíc a drobký z vafli. Bez mravokárných řečí mám připravenou silnou polévku a pomocnou ruku pro případ nesnáží. Dokud je zle, pomáhám. Když se uleví, pošlu vymáchat povlečení. Ještě že bydlíme u potoka! Ona ta studená voda obvykle probere. Stejně tak, jako v životě je něco zlé pro něco dobré, i Velikonoce přináší svá negativa i pozitivita. Organismus koledníka se po koleď dokonale vyčistí a po celý následující rok si moji chlapci dají nanejvýš jedno malé pivo k obědu. A při zmínce o ferretu se tváří, jako by právě zahlédli jedovatého hada. A do kdy? No přeci do příštích Velikonoc...

PaP

Slavnostní setkání evropských ministrů životního prostředí zahájil v Královském sálu hradu český ministr Martin Bursík.

Foto Tomáš Bednařík

SETKÁNÍ EVROPSKÝCH MINISTRŮ ŽP NA HRADĚ

KŘIVOKLÁT. Takovou slávu, jako ve středu 15. dubna, už hrad Křivoklát hodně dlouho nezažil. Toho dne zde došlo v odpoledních a večerních hodinách k setkání ministrů životního prostředí členských států Evropské unie, kandidátských států a ministrů zemí EFTA (Island, Norsko, Švýcarsko a Lichtenštejnsko). Na hrad tak dorazilo na 150 hostů včetně evropského komisaře

pro životní prostředí Stavrose Dimase.

Kromě toho zde také došlo k oficiální schůzce ministra ŽP ČR a místopředsedy vlády Martina Bursíka s dvaceti starosty obcí křivoklátského regionu, jejichž katastrů se dotkne zamýšlený Národní park Křivoklátsko. Mezi starosty byl i náš Mgr. Milan Nadř.

Jako první zasedli k jednacímu

stolu v knížecí knihovně hradu starostové s ministrem Bursíkem, jeho náměstkem RNDr. Františkem Pelcem a ředitelem Správy CHKO Křivoklátsko RNDr. Petrem Hůlou. „Jednání bylo věcné a byl jsem velmi překvapen, jak intenzivně se starostové o zřízení Národního parku Křivoklátsko zajímají,“ uvedl na večerní tiskové konferenci Martin Bursík (Pokračování na str. 4)

HU, HU, HU, JARO UŽ JE TU, ZNĚLO KŘIVOKLÁTEM

To je napsáno na nástěnce v MŠ Křivoklát, kde mají spoustu moc pěkných fotek od maminky Moniky Frenclové jako upomínku na vynášení smrtky, kterého se děti zúčastnily.

Ovšem toho 29. března, kdy se jako již tradičně vynášela smrtka či Morana, tu jaro ještě zdaleka nebylo. Zima se nám všem už zdála nekonečná a ani do průvodu, který se začal řadit u „hasičárny“, se moc lidí nehrnulo. A všichni zabalení v teplém oblečení, deštníky a pláštěnky. Až ty roztomilé dítky z křivoklátské mateřinky dokázaly vyloudit úsměv na tvářích přihlížejících a naději, že by ten jejich pokřik mohl zabrat: „Zimo, zimo, táhni pryč, nebo na tě vezmu bič. Odtáhnu tě za pačesy, za ty hory, za ty lesy. Až se vrátím nazpátek, svleču zimní kabátek.“ A že s nimi mají paní učitelky letos hodně práce, protože jsou opravdu ještě malí. Ale podařilo se, rodiče a prarodiče nešetřili uznáním a potleskem, fotoaparáty cvakaly. A pak ještě zazpívali Křivoklátské hudeci a šlo se dál.

Ještě že hudli, jinak by je nikdo nepoznal v civilním oblečení. Asi taky měli strach, že by zmrzli ve svých slavnostních hábitech. Počasí letos odradilo i příznivce z řad rakovnických turistů, přišli jen ti nejvěrnější. Oživení do průvodu a pak na nádvoří hradu přinesl i malý kozlík se

svým páníčkem. Leč to jsem ještě nevěděla, že článek budu psát, tak jsem nezjišťovala, kdo ten páníček je. Tak mi to snad promine. Na hradě se nám představily Sedmikrásky Dáší Pavlíčkové spolu se svými malými kamarády

(Pokračování na str. 2)

„Zimo, zimo, táhni pryč, nebo na tě vezmu bič“, neslo se Křivoklátem. Foto Milan Bednařík

Oslavy 130 let SDH Křivoklát

V roce 2009 uplyne 130 let od založení sboru dobrovolných hasičů v Křivoklátě.

Oslavy k připomenutí výročí proběhnou 23. května 2009 na parkovišti nad hradem a u hasičské zbrojnice.

1879 – 2009

Sobě ku cti,
domovu k ochraně.

Program oslav

- 09.00 – 09.30 Příjezd hostů na parkoviště nad hradem
- 10.00 – 12.00 Slavnostní schůze SDH Křivoklát a pozvaných hostů na hradě Křivoklátě
- 13.00 – 16.00 Program oslav na parkovišti nad hradem:
 - Hasičské ukázky SDH Křivoklát a SDH Roztoky
 - Program pro děti
 - Hudební produkce skupiny Brass band
- 14.00 – 17.30 Program oslav v hasičské zbrojnici:
 - Prohlídka hasičské zbrojnice
 - Prezentace výstavy o historii SDH Křivoklát
- 20.00 – 02.00 Taneční zábava v hotelu Sýkora

Všichni občané a přátelé hasičů jsou srdečně zváni!

Moudrá slova

Není možné sfouknout prach,
aniž by se při tom hodně lidí nerozkašlalo.
(princ Filip, vévoda z Edinburghu)

ANKETA KN

„Přivítali byste v rámci zvýšení bezpečnosti silničního provozu instalaci informativních měřičů rychlosti v Křivoklátek?“

PhDr. Tomáš Bednařík

55 let, publicista

Určitě, pokud chce zastupitelstvo pro děti a starší občany udělat opravdu něco užitečného, je to právě zakoupení a instalace měřičů rychlosti. Jako řidič s nimi mám ty nejlepší zkušenosti. Dnes už nejsou na Rakovnicku žádnou výjimkou, má je spousta obcí, zejména těch, kde je velký provoz. K takovým Křivoklátem určitě patří. Měřiče mají až neuvěřitelný psychologický účinek. Jen skutečný pirát silnic nesundá nohu z plynu, když si přečte, že jede přes obec třeba sedmdesátkou. Většinou řidičů to okamžitě „sepne“ a rychle sníží rychlost pod 50 km v hodině. A to je hlavní smysl informativních měřičů rychlosti. V naší obci je hned několik úseků, kde by měřiče byly zapotřebí – třeba u sokolovny, mezi viaduktem a školou nebo na Lánské ulici.

Karel Breník

35 let, servisní technik

Je pravdou, že v obcích kladenského a berounského okresu tyto měřiče jsou již delší dobu instalovány a dá se říct, že plní svůj účel. Jakmile vjedete do obce a začne na Vás blikat „70“, automaticky člověk šlápne na brzdový pedál a sníží rychlost na předepsanou mez.

Ikdyž je pravda, že jsou i tací, kteří zkusí, do kolika měřiče fungují, protože ví, že jim žádný postih nehrozí. Ale těch je snad minimálně.

A moje odpověď na otázku? Ano, i když by byla dobrá kombinace třeba s nástřikem příčných pruhů na silnici, které Vás také upozorní opticky i zvukově, třeba jako mají v Hýskově.

Karolína Friebertová

16 let, studentka Střední zdravotnické školy v Berouně

Myslím, že by informativní měřiče rychlosti určitě přispěly k bezpečnosti silničního provozu na Křivoklátek. Všechno, co by jen trochu k tomu napomohlo, je dobré. Řidiči si alespoň uvědomí, že jedou v obci a mají tak snížit rychlost a zvýšit opatrnost.

Libuše Vokounová

35 let, správce depozitáře

Ano, myslím si, že by bylo dobré tyto měřiče rychlosti v obci nainstalovat, hlavně v okolí základní školy.

HU, HU, HU, JARO UŽ JE TU, ZNĚLO KŘIVOKLÁTEM

(dokončení ze str.1)

z hudebního kroužku MŠ Roztoky. Dost jich zima a choroby vyřadily z provozu, ale pár jich se svými obětavými rodiči přece jen přišlo.

„Smrt plave po vodě, nový léto k nám jede, s červenějma vejci, s žlutějma mazanci“, tímto popěvkem se loučily děti s Moranou, než ji hodily do potoka. Foto Milan Bednařík

Privod dětí a rodičů nad hradem.

Foto Jana Jirásková

VELIKONOČNÍ JARMARK

Po dlouhé zimě jsme všichni velmi rádi, že je tu jaro, s ním teplo a sluníčko. Těšili jsme se svátky jara, a proto jsme se připravovali na velikonoční vystoupení na hradě. Svoji školku jsme si vyzdobili malovanými kraslicemi, zajičky i slepičkami a vyhlásili jsme výtvarnou soutěž pro děti okolních školek „Onejkrásnější kraslici“. Pro rodiče dětí a veřejnost jsme uspořádali Velikonoční jarmark. Každý, kdo přišel, mohl si prohlédnout velikonoční výzdobu, kterou vyrobily děti z mateřské školy a jejich učitelky. V případě zájmu si vybrané výrobky mohl i zakoupit za symbolickou cenu. Děti měly velkou radost z toho, jaký měl jarmark u rodičů úspěch. Škoda jen, že přišlo jen velmi málo zájemců ze strany veřejnosti.

Jaroslava Vimrová

Za odměnu se pak mohli podívat na divadelní představení Marcely Slávkové v jejím hradním divádku, kam se zájemci jen tak tak vešli. Ale zas měli dospělí stojící u vchodu

otevřeno cestu k úniku, když se je snažila principálka vtáhnout do hry. Zlatým hřebem ovšem pro děti bylo opékání buřtů na hradním nádvoří, kteréžto měly od hradního pána kastelána Ludka Frencla. No a dospělí zas nepohrdli kalíškem něčeho ostřejšího. Taková teplá medovina, ta panečku umí rozežhát! Další zastavení bylo dole u „Sýkory“, kde děti dostaly něco sladkého, a pak už se šlo k Rakovnickému potoku, kde se za pokřiku: „Smrt plave po vodě, nový léto k nám jede, s červenějma vejci, s žlutějma mazanci“ a zpěvu házely smrtky do vody. A že jich zas bylo. Malé, velké, všechny umně a s láskou zhotovené, jen abychom se už konečně té zimy zbavili. A povedlo se. Neděle smrtná měla být sice těsně před Velikonocemi, což nebyla, ale to nádherné počasí o Velikonocích, za to určitě těm do vody hozeným smrtkám vděčíme, no ne?

Gudrun Humlová

Na hradě se nám představily Sedmikrásky Daši Pavlíkové. Foto Jana Jirásková

Bez nadšenců jako je Dáša Pavlíková by to nešlo. Foto Jana Jirásková

NEPÁLSKÝ HIMÁLÁJ

Volala mi paní Prošková, jestli bych nechtěla přijít dnes, tj. 15. dubna, na přednášku do IVS Budy. Moc se mi nechtělo, neboť je tak krásně, ale čas jsem měla, tak jsme se Šárkou šly. A rozhodně jsem nelitovala. Absolventi přírodovědecké fakulty UK Katka Jirkovská a Ondra Svačina v Nepálu strávili skoro čtyři měsíce, absolvovali Everest Trek, Langtang Trek a Annapurna Circuit, navštívili řadu vesniček a městeček, včetně hlavního města Kathmandu a hlavně co nejvíce času strávili s obyčejnými lidmi. Díky velmi rozšířenému turistickému ruchu se vždy někdo našel, s kým se anglicky domluvili. Své humorné nevyumělkované povídání doprovázeli promítáním krátkých šotů a mnoha fotkami. Bohužel nás tam nebylo mnoho, ale strávili jsme

s oběma mladými nadšenci dvě nádherné hodiny. Krátce se zmínili i o Indii, kterou v té době rovněž navštívili, ale ta je zdaleka tak nenadchla. Snad jen Zlatý chrám v Amritsaru a tamější „pohřebiště“, vlastně spalovárny mrtvých přímo na břehu řeky, ve které se o kousek dál lidé myli. Na závěr jsme si mohli za námi určenou cenu zakoupit CD, jejichž výtěžek půjde na vzdělání tří dívek z Nepálu. S těmi se seznámili na svých cestách po Nepálu a jak sami říkali, stejně už delší dobu uvažovali o adopci na dálku, a tímto způsobem se to vyřešilo. Kdo by chtěl vědět víc, může se podívat na www.nepalky.webnode.cz Tak jsem se hned podívala a i tento jejich projekt mě zaujal a budu jim držet palce, aby našli dost příznivců. –gh–

KŘIVOKLÁTSKÝ SLAVÍK VE ŠKOLE JIŽ PO JEDENÁCTÉ

Základní škola Křivoklátek pořádala 15. dubna 2009 již 11. ročník tradiční pěvecké soutěže Křivoklátský slavík. Skončilo dlouhé období příprav, v němž žáci nacvičovali svá hudební vystoupení, a přišel den D, v němž měli všichni soutěžící možnost v nápaditě vyzdobené vstupní hale školy ukázat divákům, jací zpěváci se v okolí Berounky urodili v posledních letech. Na soutěži vystoupilo celkem 31 žáků, z toho 12 ze ZŠ Roztoky a 19 ze ZŠ Křivoklátek. Převažovaly opět dívky, ale je zajímavé, že z 6 vystupujících chlapců získali 4 nějaké umístění. Porota, pracující ve složení D. Pav-

líčková, H. Hrubešová a O. Štěpničková (tu na poslední kategorii zastoupila M. Štrougalová) to opět neměla snadné. Během přestávek měli posluchači možnost společně si zapívat nebo zhlédnout zajímavá hudební vystoupení. Po malém přemlouvání zahrál na kytaru a zazpíval Ondřej Sejpka, bývalý žák ZŠ Křivoklátek a vítěz tří prvních ročníků této soutěže. A že svá tehdejší vítězství nezískal zadarmo, bylo jasné již po několika prvních tónech. V jedné z dalších přestávek čekalo posluchače další zajímavé vystoupení – zahrálo a zazpívalo kytarové duo žáků z 9. A ve složení Lukáš Peter-

TO JSOU MI VĚCI

Minule jsem psal o jarním úklidu a musíme všichni ocenit, že hlavně místní komunikace uklizené opravdu jsou. Jen mi není jasné, proč se zbylý posyp mísoto odvozu nahnul do travnatých okrajů u silnic? Jak se asi u krajnic bude sekát tráva?

Na hradě už opět vedle brány visí tři klíče. Letošní turistická sezóna tedy začala. Na slavnostní otevření přišel i starosta... z Roztok. Křivoklátský chyběl a stala se z toho tradice. Není však něco špatné?

Slavnostní otevření sezóny bylo spojeno s vernisáží fotografií berounského Jana Šroubka v hradní galerii Lednice. Fotografie jsou jedním slovem vynikající. Zaujal mě i jeden ze zápisů v knize návštěvníků: „Vážení spoluobčané, z fotografií můžete vidět, že se máme jako prasata v žitě. Tak si toho važte!“

V Praze byl před pár dny „cirkus Obama“, u nás na hradě ministrů životního prostředí Evropské unie. Jednoho může napadnout, zda to nebylo mnoho povyku pro nic. Praha plná policajtů, Ruzyň zavřená, všude se uklízelo, opravovalo, a leckde se nesmělo jít. I u nás se opravovalo a gruntovalo, i u nás bylo plno policajtů a hrad zavřený. Pro pár papalášů... Mě napadá, zaplatí Pán Bůh za to. Prahu nechám Prahou, ale pro křivoklátské i turisty je jistě dobře, že Lesní správa opravila pěšinu k pomníku K. E. Fürstenberga. Politici po ní přešli jednou tam a zpět, my po ní budeme chodit mnoho let. Trocha reklamy také neuškodí, a jestli nám návštěva zelených ministrů pomůže ke kanalizaci a vodovodu, budme rádi, že přijeli.

Jsou ateista, kolem kostela sv. Petra na Amalině zpravidla jen projdu, častěji jen projedu. Před pár dny jsem tam však na někoho čekal a doslova se zhroutil. Okolí schodů k hlavnímu vchodu je doslova poseto nedopalky cigaret. Víím, že schody jsou dobrým debatním místem pro některé křivoklátské mládežníky. Nic proti tomu. Mohli by si však po sobě občas vajgly uklidit. A jsme zase u jarního úklidu...

Pavel Friebert

ka a Jan Charvát. A jak to všechno dopadlo? Zde jsou výsledky:

I. kategorie (1. + 2. třída)

– 5 soutěžících
(z toho 2 ze ZŠ Roztoky)
Matouš Hájek (ZŠ Roztoky)
Eliška Skramuská (ZŠ Křivoklátek)
Jakub Knot (ZŠ Roztoky)

II. kategorie (3. + 4. třída) – 9 soutěžících

(z toho 4 ze ZŠ Roztoky)
Albert Skramuský (ZŠ Křivoklátek)
Aneta Šilhavá (ZŠ Křivoklátek)
Anna Ředlová, Antonie Varju (obě ZŠ Křivoklátek)

III. kategorie (5. + 6. třída) – 12 soutěžících (z toho 6 ze ZŠ Roztoky)

Anna Kasíková (ZŠ Křivoklátek)
Michaela Temejčková, Marika Varju (obě ZŠ Křivoklátek)
Tereza Rousová (ZŠ Křivoklátek)

IV. kategorie (7. – 9. třída) – 5 soutěžících (všichni ze ZŠ Křivoklátek)

Lukáš Peterka (ZŠ Křivoklátek)
Kateřina Razímová (ZŠ Křivoklátek)
Sabina Karetová (ZŠ Křivoklátek)

A co říci závěrem? Je třeba poděkovat celému realizačnímu týmu, který se podílel na přípravách této akce. Ikdyž jde o soutěž vesnických škol, měla jako vždy slušnou úroveň a všem přítomným se jistě líbila a já věřím, že i v příštím ročníku tomu nebude jinak.

Mgr. Lada Razímová

Děti měly velkou radost z toho, jaký měl jarmark u rodičů úspěch.

Foto Jarka Vimrová

Aneta Šilhavá při svém pěveckém výkonu.

Foto Pavel Procházka

Dětem zahrál a zazpíval Ondřej Sejpka, bývalý žák ZŠ Křivoklátek a vítěz tří prvních ročníků této soutěže. Foto Pavel Procházka

ZPRÁVY OBECNÍHO BUBENÍKA

ANEB O ČEM JEDNALO ZASTUPITELSTVO MĚSTYSU 30. 3. 2009

Schválení rozpočtu městyse Křivoklát na rok 2009

Návrh rozpočtu městyse Křivoklát na rok 2009 byl po diskuzi doplněn o drobné změny a schválen v celkové výši 10 721 674 Kč na straně příjmů i výdajů. Drobné změny v rozsahu několika tisíc korun se týkaly zejména příspěvku dětskému domovu Ráček, částky na provoz čistírny odpadních vod, požární ochrany, veřejné zeleně a komunikací. Jednání bylo přítomno šest členů zastupitelstva a rozpočet městyse na rok 2009 byl schválen všemi hlasy. Ve výdajové stránce rozpočtu nesmí být překročen zastupitelstvem stanovený objem provozních a investičních výdajů dle jednotlivých paragrafů schváleného rozpočtu roku 2009. V rámci paragrafů se změna v jednotlivých položkách výdajů, kromě mzdových, povoluje. Při realizaci jmenovitých investičních akcí lze do výše 5 % rozpočtu akce použít investiční prostředky na související neinvestiční výdaje.

Odpis pohledávek z let 2001 – 2003

Na návrh starosty zastupitelstvo schválilo odpis pohledávek z let 2001 – 2003. Jedná se o poplatky za pronájem hrobového místa, kde majitelé již není možné dohledat. Vyhovované smlouvy se vrátily zpět, protože majitel buď zemřel nebo se odstěhoval neznámo kam, z tohoto důvodu jsou nedoručitelné. Celková ztráta městyse po provedení odpisu činí 3 470 Kč.

Dotace z Programu FROM Středočeského kraje

Městys Křivoklát si podal žádost o dotaci z programu FROM Středočeského kraje na výměnu oken v ZŠ a MŠ Křivoklát. Snažíme se využít příležitost, kterou nabízí nové vedení Středočeského kraje. To vypsaló výzvu pro obce a města v celkové výši 500 000 000 Kč. Spoluúčast obcí

Dohoda o vzájemné spolupráci mezi městysem a Policií České republiky. Krajským ředitelstvím Středočeského kraje, je vítaným počinem. Křivoklátské město přináší třeba Velikonoce. Lidé mří na hrad, mezi nimi se proplétají auta... Už aby byli policisté vidět... Foto Pavel Frieberť

je pouze 5 %! Nabídka je jistě velmi lákavá, přesto si musíme uvědomit, kolik se ve Středočeském kraji nachází obcí a měst. Pokud by si žádost podaly všechny a uspěly, zbylo by na každého méně než padesát tisíc. Přístup nového vedení kraje k dotacím je nyní takový, že je možné získat požadovanou částku buď celou, nebo vůbec ne. V praxi to znamená, že mnohé žádosti obcí nebudou uspokojeny na úkor jiných. Finanční rozsah akcí hrazených z tohoto dotačního titulu se pohybuje od 200 000 do 10 000 000 Kč. Suma, kterou si nárokují Křivoklát na výměnu oken v ZŠ a MŠ Křivoklát, činí téměř 2 000 000 Kč. Spoluúčast městyse schválená zastupitelstvem by činila 100 000 Kč. Přípravy skončily a nezbývá než doufat, že budeme moci i pokračovat. Držme si palce! Pokud by naše žádost uspěla, proběhla by výměna oken koncem léta. Jen pro pořádek připomínám, že v budově základní školy byla část oken vyměněna již v roce 2006. Tehdy financoval výměnu městys z vlastních prostředků v celkové výši cca 800 000 Kč.

CzechPOINT

Zastupitelstvo rozhodlo o podání žádosti o finanční podporu v rámci Integrovaného operačního programu „E-Government v obcích – CzechPOINT“. Jak informoval zastupitel starosta Mgr. Milan Naď, žádosti o finanční podporu IOP na upgrade počítají s 15 % finanční spoluúčastí obcí. O funkci CzechPOINTu jsme Vás informovali již dříve. Nyní přichází další novinka s ním spojená a tou je tzv. datová schránka. Jejím hlavním přínosem by mělo být zrychlení úředního styku mezi institucemi a hlavně výrazná úspora finančních prostředků. Úřední dopisy by přicházely pouze v elektronické podobě a nebylo by nutné je tisknout a zakládat. To s sebou nese úsporu kancelářských potřeb a hlavně poštovního, kde by mělo dojít až ke čtyřicetiprocentní úspoře. Tyto elektronické úkony a autorizovaná konverze dokumentů vejde v platnost od 1. 7. 2009. Zastupitelstvo schválilo podání žádosti i finanční spoluúčast ve výši 15%.

Dohoda s Policií České republiky

Na základě rozhodnutí zastupitelstva byla uzavřena dohoda o vzájemné spolupráci při zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku mezi městysem a Policií České republiky, Krajské ředitelství Středočeského kraje. Dohoda by měla přispět k efektivnější spolupráci při zajišťování a organizování kulturních a sportovních akcí v katastru Křivokláta a hlavně udržování veřejného pořádku, což se již pozitivně projevilo během velikonočních svátků. Snad se i díky tomuto kroku podaří potlačit vzrůstající kriminalitu a nehodovost na Křivoklátsku.

Žádost o sponzorský dar – LČR, s.p.

Vstřícná jednání a dobrá spolupráce s Lesy ČR, s.p. pokračují i v roce 2009. Nyní bychom rádi informovali o podané žádosti o sponzorský dar od společnosti Lesy ČR, s.p. na obnovu přístřešku pro děti v MŠ Křivoklát. O žádosti rozhodne generální ředitelství Lesů ČR v Hradci Králové. Pokud by se dobrá věc podařila, získali bychom podstatnou část finančních prostředků na nákup materiálu. Dřevěná část přístřešku bude zpracována v SOUL Písku, s kterým také dlouhodobě úzce spolupracujeme.

Měřiče a ukazatele rychlosti

Další žádost byla podána na kraj za účelem získání dotace z „Fondů dopravně bezpečnostních opatření na silnicích Středočeského kraje“ na financování pořízení, instalace a provozování dopravně bezpečnostního zařízení v podobě měřiče a ukazatele rychlosti vozidel v obci. Finanční spoluúčast obcí u dané dotace je 20 %. Starosta navrhl tři místa, která jsou z bezpečnostního hlediska důležitá, a to Základní škola, Lánská ulice a Sokolovna. Po diskuzi ZM schválilo žádost z „FDBO“ všemi hlasy.

Milan Naď

Petr Tříška

ČTENÁŘI NÁM PÍŠÍ

Může rider Park Pro BIVOJ 4WD jezdit po místních silnicích? – snad naposledy.

V minulých KN byl otištěn můj článek o tom, zda Bivoj na silnici smí či nesmí. Avizoval jsem v něm dotaz na odbor dopravy MěÚ Rakovník, na který již dorazila odpověď. Shodou okolností Raport 24. března zveřejnil v rubrice „Otázka pro...“ odpověď týkající se stejné věci od zástupce rakovnického dopravního inspektorátu Ladislava Hellera (ptal se Tomáš Bednařík zcela nezávisle na mně).

Shrňme si tedy fakta:

Vyjádření dovozce (již jednou zveřejněné, proto zkrácené):

„...Bivoj ani jiný náš traktor není pro provoz na veřejných komunikacích homologován...“

Názor Ladislava Hellera z DI Policie ČR Rakovník (jak byl otištěn v Raportu, zkráceno):

„...Jestliže v případě zmíněného vozidla nebyla schválena technická způsobilost, tak nemá v silničním provozu co dělat. Pokud by ho zadržela naše hlídka, okamžitě mu zakáže další jízdu a řidič dostane pokutu. A nedej bože, kdyby došlo k dopravní nehodě... Pokud se takové vozidlo po silnici pohybuje (třeba při nezbytném přesunu), musí mít povolení od odboru dopravy MěÚ Rakovník, kde má přesně stanovenou trasu jízdy...“

Vyjádření odboru dopravy MěÚ Rakovník ze dne 20. 3. 2009 (zkráceno):

„...Odbor dopravy může vydat na základě žádosti povolení ke zvláštnímu užívání místní komunikace a silnice samojízdnými pracovními stroji a přípojnými vozidly traktorů, které nemají schválenou technickou způsobilost podle zvláštního právního předpisu, což je dle vyjádření výrobce tento případ... Z obdržené fotodokumentace víceúčelového pracovního stroje Park Pro BIVOJ 4WD Vám sdělujeme, že povolení ke zvláštnímu užívání v tomto případě by vydáno nebylo. Stroj nesplňuje ani minimální požadavky, které by zajišťovaly jeho bezpečné používání na silnicích a místních komunikacích.“

Co z těchto vyjádření plyne?

Místostarosta Petr Tříška v minulých KN píše, že Bivoj se může pohybovat po místních komunikacích a je zákonem pojištěn. Pracovníci dopravního inspektorátu a odboru dopravy tvrdí, že tomu tak není. Považují jejich názor za rozhodující. Pokud dopravní policisté Bivoje zadrží, okamžitě mu zakážou další jízdu a řidič, pracovník úřadu Jakub Kocourek, bude pokutován.

A nedej bože, kdyby došlo k dopravní nehodě...

Pokud Bivoje obec koupila na zimní i letní údržbu místních komunikací, byl koupen zcela nevhodný stroj. A nejen proto, že nesmí na silnici. Zdůvodnění nákupu na zastupitelstvu pak bylo založeno pravděpodobně na nesprávných informacích.

Čekal jsem, že po zveřejněních faktů přijde nějaká reakce. Buď budou předloženy důkazy vyvracející mé tvrzení, že Bivoj na silnici nesmí (nestalo se tak), nebo Bivoj na místních komunikacích přestane jezdit (ani to se nestalo). Dokonce mi několik křivoklátských občanů v posledních dnech říkali či telefonovalo, že bezpečnost provozování byla „vylepšena“ opakovaným převozem osob v přívěsném vozíku za Bivojem. Nemám důvod jim nevěřit. V takovém případě má používání Bivoje s bezpečností práce opravdu pramálo společného.

Některá fakta, uváděná místostarostou Petrem Tříškou v minulých KN na obhajobu Bivoje, jsou skutečně s otazníkem. Ano, motorky a čtyřkolky nemají kabinu stejně jako Bivoj. Jejich řidiči ovšem prý kabina také neschází. To věřím. Ale kolik v Křivoklátské potkáme motorek a čtyřkolek při několikahodinové jízdě za sněžení, v mrazu a vánici? Křivoklát má asi 10 km místních komunikací. Opravdu budeme stroj na zimní údržbu kupovat podle zhruba 800 metrů jedné panelové komunikace? Nebylo by koncepčnější se raději zabývat opravou té panelky? A úvahy, kam by se jezdilo dříve, pokud by se obec na zimní údržbu s někým spojila? No existuje něco jako domluva, plán zimní údržby, logistika. Luboš Šípek také obsluhoval více obcí a šlo to. Silničáři snad mají desítky traktorů či sypačů a vyjíždějí do všech obcí na státopky najednou?

Jako občan již těžko mohu dělat více. Závěrem tedy položím touto cestou každému jednomu křivoklátskému zastupiteli následující otázku:

Podle zjištěných informací provozováním Bivoje dle mého soudu prokazatelně vedení obce porušuje zákon č. 13/1997 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, v platném znění. Současně jsou porušovány předpisy o bezpečnosti práce. U občanů lze občas chápat nedodržení právních předpisů pro jejich neznalost. Na úrovni obce, po opakovaných veřejných upozorněních, to však považují za nepochopitelné. Vážení zastupitelé, vy s tímto stavem souhlasíte? A nedej bože, pokud by došlo k dopravní nehodě, převezmete pak odpovědnost? Pokud vaše odpověď zní ano, tak vám závidím klidné noci.

Pavel Frieberť

ČERNÁ KRONIKA

KŘIVOKLÁTSKOU ŠKOLU DVAKRÁT „NAVŠTÍVILI“ ZLODĚJI

KŘIVOKLÁT. Základní škola Křivoklát se stala na přelomu března a dubna hned dvakrát cílem zlodějů. K prvnímu vniknutí do školní budovy došlo v noci z 22. na 23. března a za cíl si zloděj vybral zdejší jídelnu. K druhé neznámé „navštěvě“ došlo v noci z 1. na 2. dubna a lupič se „podíval“ hlavně do ředitelny.

V obou případech vnikl lump do budovy oknem do jídelny, které vypáčil. V kuchyni odcizil přenosnou kovovou pokladnici, v níž byla finanční hotovost ve výši 13 076 Kč a beze stopy zmizel i s ní.

„Ve čtvrtek 2. dubna ráno jsem zjistil, že je ve dveřích u ředitelny vybouraná obrovská, snad půlmetrová, díra, kterou zlodějí udělali hasicím přístrojem, jenž visí na chod-

bě. Snažili se v ředitelně najít pokladnici s penězi, ale marně. Ty jsou umístěny v bezpečném trezoru,“ popsal nemilé překvapení školník Pavel Procházka

„Když neuspěli s penězi, odnesli si s sebou alespoň tři starší notebooky, které nám před časem věnovala firma Peugeot. Nevím, kolik za ně můžou dostat. Koupili jsme do nich nový software a chtěli jsme je zapůjčit učitelům. Kromě toho zlodějí snědli oplátky a čokolády, které jsme tu měli připravené jako ceny pro vítěze pěvecké soutěže Křivoklátský slávik,“ doplnila ředitelka školy Mgr. Marcela Kasíková. Policie šetří oba případy jako trestný čin krádeže.

Tomáš Bednařík

SNĚM „KANALIZACE A VODA KŘIVOKLÁTSKO“

Hostem sněmu byl i senátor a 1. náměstek hejtmána Středočeského kraje PhDr. Marcel Chládek, MBA. Foto Pavel Frieberť

Dne 9. 4. 2009 se konal řádný sněm Svazku obcí „Kanalizace a voda Křivoklátsko“. Sněmu se zúčastnili všichni starostové obcí patřících do svazku. Hostem sněmu byl i senátor a 1. náměstek hejtmána Středočeského kraje PhDr. Marcel Chládek, MBA. Během krátkého vystoupení vysvětlil zúčastněným starostům filozofii dotačních titulů Středočeského kraje, zejména Fondu rozvoje obcí a měst, do kterého i náš městys podal žádost. Záměrem Středočeského kraje je, aby i nejmenší obec v kraji mohla žádat o dotaci. Spoluúčast obcí je nyní stanovena na 5 % finančních prostředků k žádané dotaci a Středočeský kraj ji hodlá udržet i v budoucnu, tím by nemuselo docházet k narušení rozpočtů i v té nejmenší obci. Při žádosti do stávajícího fondu Programu obnovy venkova byla spoluúčast

obce stanovena na 50 % a její výše ohraničena maximální částkou 200 000 Kč. Během jednání bylo panu náměstkovi tlumočeno také poděkování za pomoc Středočeského kraje při dofinancování stavební dokumentace celého projektu „Kanalizace a voda Křivoklátsko“ a to půjčkou ve výši patnáct milionů Kč. Částka patří do uzatčených nákladů po úspěšném přidělení dotace. Bez této pomoci by Svazek nebyl schopen veškerou projektovou dokumentaci ke stavebnímu povolení pro celý projekt financovat. Po projednání provozních záležitostí svazku bylo s hlavním projektantem panem Ing. Petrem Plichtou dohodnuto, že tzv. „velký projekt – Kanalizace a voda Křivoklátsko“ bude předložen Sněmu ke schválení začátkem června.

SETKÁNÍ EVROPSKÝCH MINISTRŮ ŽP NA HRADĚ

(Dokončení ze str. 1)

a pokračoval: „Diskuse byla věcná, padaly konkrétní dotazy a starostové na ně dostali konkrétní odpovědi. Přislíbil jsem jim, že ve velmi krátké době vypracuje ministerstvo podrobnou informaci, kterou dostane každý občan žijící v tomto regionu do své poštovní schránky.“

Podle ministra Bursíka bude mít zřízení NP pro celý region velký význam. Podle jeho slov skončí případným zřízením parku všechny letité úvahy a plány na zřízení přehrady na řece Berounce, což je obrovské pozitivum. Na parku „vydělají“ také lesní hospodáři. „Veškeré lesnické práce zde budou zabezpečovat místní lidé a firmy. Skončí zde působnost všech cizích společností, které tu dnes většinou hospodaří,“ řekl konkrétně Martin Bursík a doplnil, že současně obavy starostů a občanů pramení především z neinformovanosti a díky nejrůznějším fámám, které v regionu kolují.

Po oficiálním jednání se uskutečnila v prostorách bývalého pivovaru prezentace akce Voda a kanalizace Křivoklátsko. Smělý projekt představili hostům starostové Ing. Vladimír Melč z Roztok a Mgr. Milan Naď.

Jednání ministrů proběhlo za zavřenými dveřmi. Martin Bursík ho na tis-

kové konferenci okomentoval slovy: „Hlavním tématem jednání byly otázky týkající se změn klimatu a snižování emisí skleníkových plynů, resp. financování prostředků k jejich minimalizaci. Radili jsme se o strategickém postupu Unie při jednáních se Spojenými státy, Ruskem, Japonskem a Čínou.“ Dále podotkl, že se chce EU zasadit o to, aby finanční pomoc na zmíněnou oblast šla do zemí třetího světa, aby bylo zastaveno kácení deštných pralesů a aby se podařilo stabilizovat nárůst oteplování maximálně o 2° Celsia.

Závěr večera patřil kulturnímu a společenskému programu. V něm se např. představil soubor dobových tanců Regii Caroli regis z Prahy, skupina gotické a renesanční hudby Chairé z Příbrami nebo skupiny historického šermu Páni z Kolína a Grál z Brna.

O žaludky hostů se velmi dobře během celého půl dne postaral Vladimír Brát se svým personálem. „Chtěl bych poděkovat všem, kteří setkání zajišťovali po organizační stránce, zejména pak zaměstnancům hradu, kteří zde odvedli velmi dobrou práci a kromě dalších přispěli ke zdárnému průběhu této významné akce,“ uzavřel kastelán hradu Luděk Frencl.

Text a foto Tomáš Bednařík

Starostové Křivoklátska se nechali vyfotit s ministrem Martinem Bursíkem.

Hosty pobavili šermíři ze skupiny Grál Brno.

Starostové Křivoklátska a Roztok Milan Naď a Vladimír Melč prezentují akci Voda a kanalizace Křivoklátska.

Skupina Regii Caroli regis předvedla gotické a renesanční tance.

Ministři na prohlídce hradu.

Vedoucí správy CHKO Petr Hůla v diskusi se starostou Kublova Josefem Matějkou.

Kateřina Jacques a Martin Bursík v renesančních kostýmech.

SATELIT CS Link

- Vaše nejlepší digitální TV

16 neplacených TV programů: ČT1, ČT2, ČT4, ČT24, Prima TV, Prima COOL, NOVA TV, Nova Cinema, TV Barrandov, Public TV, STV1, STV2, Noe TV, Óčko TV, TA3 a Z1

17 placených TV programů: AXN, AXN sci-fi, CS Film, CS mini, DoQ, Eurosport, Film+, FilmBox Extra, FilmBox, Fishing&Hunting, Nova Sport, HBO, Leo TV, Minimax, Spektrum, Sport 5, XXX Xtreme.

Česká satelitní televize

Satelitní komplet pro příjem ze dvou družic Astra obsahuje:

- dekódovací kartu bez časového omezení
- satelitní přijímač, 80 cm parabolu, Dual LNB monoblok

jen za 4 490 Kč

Satelitní komplet pro příjem z družice Astra obsahuje:

- roční dekódovací kartu s možností prodloužení
- satelitní přijímač, 80 cm parabolu, LNB single

jen za 2 990 Kč

objednávejte na:

www.cslink.cz
infolinka 848 200 200

OTÁZKA PRO...

STAROSTU MĚSTYSU MGR. MILANA NAĎE

Zúčastnil jste se setkání s ministrem životního prostředí ČR Martinem Bursíkem na hradě. Jaký je Váš názor na případné zřízení Národního parku Křivoklátsko?

Na schůzce s panem ministrem zazněl od přítomných starostů jednoznačně požadavek, aby byla zvýšena informovanost všech občanů, co by vlastně zřízení Národního parku znamenalo.

Jaké konkrétní dopady, ať pozitivní či negativní, by to mělo na život lidí přímo v parku nebo na jeho okraji. Ani starostové dotčených obcí totiž nevědí víc než řadový občan. Bez potřebných informací se nelze vyjadřovat k tomu, zda park ano nebo ne.

(bed)

Děti Křivoklátska, o.s.
vás zvou do Mateřské školy Křivoklát na

**Besedu s logopedem
Mgr. Helenou Sparovskou-Boráňovou,**

kteří se koná ve čtvrtek **7. května, od 15.30 hodin.**
Povídání o vývoji dětské řeči, grafomotorice
a hlavně odpovědi na to, co vás zajímá.

Děti Křivoklátska, o. s. se v letošním roce poprvé zapojí do celostátní akce pořádané Ligou proti rakovině Praha – Český den proti rakovině 2009 (13. květinový den). Cílem sbírky je preventivně působit na širokou veřejnost prostřednictvím letáků s informacemi a za nabízené kvítky měsíčku lékařského získat prostředky na boj proti rakovině - na nádorovou prevenci, zlepšení kvality života onkologických pacientů, podporu onkologické výchovy, výzkumu a vybavení onkologických center. Hlavní téma letošní sbírky je kolorektální karcinom - primární a sekundární prevence. Sběrka proběhne dne 13. května na Křivoklátském hradě a v Roztokách.

20. února 2009 to bylo přesně dvacet let, kdy začaly opět odměřovat čas hodiny na křivoklátském kostele sv. Petra

„NEMYSLEL JSEM SI, ŽE VYDRŽÍM DVACET LET“ ANEB O KOSTELNÍCH HODINÁCH, DIVADLE A HASIČÍCH S JIŘÍM FRIEBERTEM

Když se v Křivoklátě řekne „Friebert“, skoro automaticky je třeba dodat: „A který?“. O další rozhovor pro KN jsme poprosili Jiřího Frieberta. Povídalí jsme si s ním o křivoklátském divadle, hasičích, a také kostelních hodinách. Ty také konec konců byly impulzem tohoto rozhovoru. Před časem totiž vznikla malá, ale velmi milá počítačová prezentace ke dvaceti letům opětovného chodu hodin v kostele sv. Petra v Křivoklátě. Jejím autorem je právě Jiří Friebert.

Úvodem, co Vás napadne, když řeknu „divadlo“?

V určité době to byl způsob našeho žití. Byl to tehdy můj koníček.

A dále, na co si vzpomenete při slově „hasiči“?

U mě to byl spíše ten začátek, když mě bylo tak třináct let. Byli jsme velcí kamarádi s Mirkem (Miroslavem Friebertem – pozn. KN) a dali jsme se společně i k hasičům. Mladé hasiče tehdy vedl Jaroslav Vrána, moc nás to bavilo. Byla to doba, kdy jsem se hasičům věnoval opravdu intenzivně. Později už méně. Nejsem talent na motory, jako byl Láďa Pavlíček nebo Láďa Fuksa, nikdy mě nebavilo se „hrabat ve stříkačkách“, tak možná proto.

A do třetice, co Vás prvního napadne, když řeknu „hodiny“?

Napadne mě taková hloupost. Abych se mohl starat o chod hodin v kostele, musel mě schválit do této „funkce“ místní výbor KSČ. Tehdy, v roce 1989, to bylo normální, nikdo ještě nevěděl o žádné sametové revoluci. Šel jsem tehdy za Mirkem a on řekl: „Človče, to by bylo dobré. Ale musí se to schválit.“ Pak byla schůze, já netrpělivě čekal, a Mirek mi po ní řekl, že je to schválené. Je to trochu paradox.

Vraťme se tedy k divadlu. Jak jste se k divadlu vůbec dostal? Kdo Vás k němu přivedl a kdy?

Bylo to asi v padesátých letech, kdy se v sokolovně vybudovalo jeviště. Hned od začátku jsem divadlo nehrál. Ale jednou mě potkal Karel Toms. Věděl, že náš táta v Křivoklátě divadlo hrával. Sháněli ansámbl a já mu na nabídku kývl.

První moje hra byla „Komedie o vějíři“ od Goldoniho. Měl jsem v ní jen jedinou větu, ale strašně rád jsem na divadelní zkoušky chodil. „Pánové, má paní vás očekává“, to byla ta moje stěžejní věta. Celé zkoušky jsem tam jinak proseděl a nakonec tu větu málem ani neřekl, jak jsem byl nervózní.

To byl začátek. Byla tam tehdy dobrá parta. Vladimír Sýkora, Ton-da Jirásek, Libuše Bednaříková, učitelé Sebránek a Miroslav Somr, Světa

Zavřelová, MUDr. Klemenc, Eva Rosenbaumová... Bylo to bezvadné. Jak jste často zkoušeli?

Ze začátku jednou týdně. Ale každý to bral na lehkou váhu. Trvalo

klátu přišel Luboš Junek, tedy někdy v roce 1969, také se do režirování zapojil. Doplnovali se a střídali, docela to tehdy jelo.

Někdo je nahraditelný více, někdo méně...

Jiří Friebert exceloval ve hře Jepe z Vršku, kde si zahrál hlavní roli, a s legendami křivoklátského ochotnického divadla L. Junkem, K. Tomssem, J. Mikovcem a dalšími se nesmazatelně zapsal do srdcí křivoklátských diváků. Foto Milan Bednařík

dlouho, než jsme text zvládali, a když šlo do tuhého, tak v závěru před vystoupením třeba i třikrát za týden.

Kolik her za rok jste nacvičovali? Jednu ročně, nebo i více?

Nebylo jich více jak jedna za rok. Jezdili jsme s ní pak i po soutěžích. Soutěže amatérských souborů tehdy byly docela populární. Nevzpomínám si, že bychom dělali dvě tři hry za rok. Snad jen jednou jsme za rok nacvičili hry dvě.

Proč podle Vás v Křivoklátě divadelní soubor Hrádek skončil?

To už bylo po roce 1989. Já s divadlem z rodinných důvodů skončil dříve. Prostě jsem na něj už neměl čas. Jak divadelní soubor skončil, to přesně nevím. Nebyl jsem u toho.

Myslíte si, že je naděje na obnovu divadelního souboru v Křivoklátě?

Nemyslím. Takoví lidé jako Karel Toms či Luboš Junek tady nejsou. Tomáš Bednařík režii také dobře zvládal, i když trochu s nervy, protože nebyl takový klidás. Režisérské ambice měl také Mirek Slapnička. Stojí to na několika lidech. Co mají divadlo v srdci, dokážou něco vytvořit. A já tady nikoho takového nevidím.

A kdo vlastně režíroval? Karel Toms?

Co jsem do divadelního souboru přišel, někdy od mých osmnácti let, pořád Karel Toms. Když do Křivo-

To já vím. Ale marně pátrám, kdo by to mohl dělat. Třeba tady někdo je, kdo se sem přistěhoval a talent by měl, ale já o něm nevím.

Byla to docela slavná era pro křivoklátské divadlo...

To ano. Oni i v Roztokách byl soubor. Soupeřili jsme spolu, a pak za éry Junka se spojili. Jsou to hezké vzpomínky.

Jiří Friebert na společné fotografii hasičů v roce 1999 při výročí 120 let od založení SDH Křivoklát. Foto Milan Bednařík

Vraťme se k hasičům. Jak jste se stal hasičem?

To bylo přece hotové. Byli jsme kluci, parta. Nikdo z nich tady vlastně už není, jen Láďa Pavlíček. Někteří z nás tehdy hráli i hokej. A u hokeje i hasičů byl Jaroslav Vrána. Já sice ze zdravotních důvodů hokej hrát nemohl, ale k hasičům jsem chtěl. Byli jsme rádi za nějakou uniformu. Vzpomínám si, jak jsme chodili například na žnové hlídky. Jedna dvojice držela službu v hasičárně, to tam ještě nebydlel Jaroslav Vrána. A druhá chodila do Častonic a do Děčů kontrolovat, aby nikde nevznikl požár. Jako mladí kluci jsme ještě nemohli chodit na kontroly ven, tak jsme drželi tu službu v hasičárně. Já většinou ve dvojici s Mirkem a s jedním dospělým. To nás bavilo. A pak soutěže. Kdo jezdil na soutěže?

To byly soutěže, kde soutěžili jak chlapi, tak ženy. Láďa Pavlíček tehdy dělal většinou strojníka, on byl od malíčka do motorů blázen. Ale je už to strašně dávno. Už si ani nevzpomenu, kde se soutěže konaly a jak jsme se umístili. To bych k sobě musel někoho mít, abychom se doplňovali.

A vzpomenete si třeba na nějaký požár, který Vám utkvěl v paměti?

Byli aktivní členové, Míla Sklenička, Olda Brůha, Jiří Čech, Láďa Fuksa, Vrána, Helmich, Růžička. Ti museli jet. A my... třeba hořel stoh na Požárech... jsme tam museli dojet pěšky. Do auta jsme se už nevešli. S Mirkem jsme utíkali, panečku, ale moc nás k tomu stejně nepustili.

Jinak si tady v Křivoklátě moc ohňů nepamatuji, asi jsem se jich neúčastnil. Spíš se jednalo o lesní požáry. Nic zvláštního.

Tehdy ještě jezdila pára a občas hořelo u trati. Tak jsme tam museli doběhnout pěšky nebo dojet na kole.

Jako u divadla tak i u hasičů se generace postupně obměňují. Zasloužilější členové jsou nahrazováni těmi mladšími, méně zasloužilějšími, a ti starší sledují, jak si vedou ti mladší. Líbí se jim to může i nemusí. Jak se Vy díváte na současnou generaci hasičů v Křivoklátě? Třeba v posledních deseti letech?

Už se moc nezúčastňuji hasičských akcí, ale myslím si... mně se

tehdy dělal většinou strojníka, on byl od malíčka do motorů blázen. Ale je už to strašně dávno. Už si ani nevzpomenu, kde se soutěže konaly a jak jsme se umístili. To bych k sobě musel někoho mít, abychom se doplňovali.

A vzpomenete si třeba na nějaký požár, který Vám utkvěl v paměti?

Byli aktivní členové, Míla Sklenička, Olda Brůha, Jiří Čech, Láďa Fuksa, Vrána, Helmich, Růžička. Ti museli jet. A my... třeba hořel stoh na Požárech... jsme tam museli dojet pěšky. Do auta jsme se už nevešli. S Mirkem jsme utíkali, panečku, ale moc nás k tomu stejně nepustili.

Jinak si tady v Křivoklátě moc ohňů nepamatuji, asi jsem se jich neúčastnil. Spíš se jednalo o lesní požáry. Nic zvláštního.

Tehdy ještě jezdila pára a občas hořelo u trati. Tak jsme tam museli doběhnout pěšky nebo dojet na kole.

Jako u divadla tak i u hasičů se generace postupně obměňují. Zasloužilější členové jsou nahrazováni těmi mladšími, méně zasloužilějšími, a ti starší sledují, jak si vedou ti mladší. Líbí se jim to může i nemusí. Jak se Vy díváte na současnou generaci hasičů v Křivoklátě? Třeba v posledních deseti letech?

Už se moc nezúčastňuji hasičských akcí, ale myslím si... mně se

tehdy dělal většinou strojníka, on byl od malíčka do motorů blázen. Ale je už to strašně dávno. Už si ani nevzpomenu, kde se soutěže konaly a jak jsme se umístili. To bych k sobě musel někoho mít, abychom se doplňovali.

A vzpomenete si třeba na nějaký požár, který Vám utkvěl v paměti?

Byli aktivní členové, Míla Sklenička, Olda Brůha, Jiří Čech, Láďa Fuksa, Vrána, Helmich, Růžička. Ti museli jet. A my... třeba hořel stoh na Požárech... jsme tam museli dojet pěšky. Do auta jsme se už nevešli. S Mirkem jsme utíkali, panečku, ale moc nás k tomu stejně nepustili.

Jinak si tady v Křivoklátě moc ohňů nepamatuji, asi jsem se jich neúčastnil. Spíš se jednalo o lesní požáry. Nic zvláštního.

Tehdy ještě jezdila pára a občas hořelo u trati. Tak jsme tam museli doběhnout pěšky nebo dojet na kole.

Jako u divadla tak i u hasičů se generace postupně obměňují. Zasloužilější členové jsou nahrazováni těmi mladšími, méně zasloužilějšími, a ti starší sledují, jak si vedou ti mladší. Líbí se jim to může i nemusí. Jak se Vy díváte na současnou generaci hasičů v Křivoklátě? Třeba v posledních deseti letech?

Už se moc nezúčastňuji hasičských akcí, ale myslím si... mně se

tehdy dělal většinou strojníka, on byl od malíčka do motorů blázen. Ale je už to strašně dávno. Už si ani nevzpomenu, kde se soutěže konaly a jak jsme se umístili. To bych k sobě musel někoho mít, abychom se doplňovali.

A vzpomenete si třeba na nějaký požár, který Vám utkvěl v paměti?

Byli aktivní členové, Míla Sklenička, Olda Brůha, Jiří Čech, Láďa Fuksa, Vrána, Helmich, Růžička. Ti museli jet. A my... třeba hořel stoh na Požárech... jsme tam museli dojet pěšky. Do auta jsme se už nevešli. S Mirkem jsme utíkali, panečku, ale moc nás k tomu stejně nepustili.

Jinak si tady v Křivoklátě moc ohňů nepamatuji, asi jsem se jich neúčastnil. Spíš se jednalo o lesní požáry. Nic zvláštního.

Tehdy ještě jezdila pára a občas hořelo u trati. Tak jsme tam museli doběhnout pěšky nebo dojet na kole.

Jako u divadla tak i u hasičů se generace postupně obměňují. Zasloužilější členové jsou nahrazováni těmi mladšími, méně zasloužilějšími, a ti starší sledují, jak si vedou ti mladší. Líbí se jim to může i nemusí. Jak se Vy díváte na současnou generaci hasičů v Křivoklátě? Třeba v posledních deseti letech?

Už se moc nezúčastňuji hasičských akcí, ale myslím si... mně se

tehdy dělal většinou strojníka, on byl od malíčka do motorů blázen. Ale je už to strašně dávno. Už si ani nevzpomenu, kde se soutěže konaly a jak jsme se umístili. To bych k sobě musel někoho mít, abychom se doplňovali.

A vzpomenete si třeba na nějaký požár, který Vám utkvěl v paměti?

Byli aktivní členové, Míla Sklenička, Olda Brůha, Jiří Čech, Láďa Fuksa, Vrána, Helmich, Růžička. Ti museli jet. A my... třeba hořel stoh na Požárech... jsme tam museli dojet pěšky. Do auta jsme se už nevešli. S Mirkem jsme utíkali, panečku, ale moc nás k tomu stejně nepustili.

Jinak si tady v Křivoklátě moc ohňů nepamatuji, asi jsem se jich neúčastnil. Spíš se jednalo o lesní požáry. Nic zvláštního.

Tehdy ještě jezdila pára a občas hořelo u trati. Tak jsme tam museli doběhnout pěšky nebo dojet na kole.

Jako u divadla tak i u hasičů se generace postupně obměňují. Zasloužilější členové jsou nahrazováni těmi mladšími, méně zasloužilějšími, a ti starší sledují, jak si vedou ti mladší. Líbí se jim to může i nemusí. Jak se Vy díváte na současnou generaci hasičů v Křivoklátě? Třeba v posledních deseti letech?

Už se moc nezúčastňuji hasičských akcí, ale myslím si... mně se

tehdy dělal většinou strojníka, on byl od malíčka do motorů blázen. Ale je už to strašně dávno. Už si ani nevzpomenu, kde se soutěže konaly a jak jsme se umístili. To bych k sobě musel někoho mít, abychom se doplňovali.

A vzpomenete si třeba na nějaký požár, který Vám utkvěl v paměti?

Byli aktivní členové, Míla Sklenička, Olda Brůha, Jiří Čech, Láďa Fuksa, Vrána, Helmich, Růžička. Ti museli jet. A my... třeba hořel stoh na Požárech... jsme tam museli dojet pěšky. Do auta jsme se už nevešli. S Mirkem jsme utíkali, panečku, ale moc nás k tomu stejně nepustili.

Prostě mi řekl, že mi je nedá, že se pozlacení musí nejdříve opravit. Tak jsem koupil plech. Musel být silnější, ani jsem si neuvědomil, že ho nebudu mít jak stříhat. Nakreslil jsem si parádní ručičky a pak je musel odvrátat, pilovat. Ale ručičky jsem udělal. U těch původ-

ních se pořád přemýšlelo co s nimi. Co já mohl. Ty moje jsem natřel základní barvou a pak žlutou. Ale barva nevydržela. Z jara byly rezavé. Tak jsem je sundal a natřel znovu. Tři roky po sobě. Až mi jednou zbečenský pan farář Ján Petrovič řekl, abych je sundal. Že je nechá pozlatit. A od té doby už až nahoru k hodinám nemusím.

Jak jsou ručičky velké?

Od středu ta velká tak 70 až 80 centimetrů, přesně už to nevím.

Co se stalo s těmi původními ručičkami?

Luboš Junek sehnal nějaké družstvo, snad v Praze, kde je měli pozlatit znovu. Ale provedli v něm reorganizaci a družstvo zrušili. A ručičky se ztratily. Už se nenašly.

Kdy jste hodiny spustil?

Někdy kolem 20. února roku 1989.

To bylo dílo. U hodin byla velká vrstva holubího trusu. Všechno jsem musel vyklidit. Díru jsem holubům pak musel zakrýt, dnes už tam neletají.

Hodinový stroj byl funkční?

Ano, byl. Jen chyběla táhla ke zvonění. Stačilo natáhnout a šel. Nepřišel Vám někdo vynadat, když jste hodiny spustil a začaly odbíjet?

Naopak. Lidé byli rádi a někteří to dokonce sledovali. Třeba na Velikonocy je zastavují, zvony odlétají do Ríma. A maminka Ládi Pavlíčka mi říkala: „Jirko, jak to, že neodbíjejí hodiny? Já jsem na to zvyklá.“

Lidé to vzali celkem dobře. Chodíte do věže hodiny natahovat. Víte, kolik je to schodů?

Schodů je 59, ale ostatní údaje z hlavy nevím, ale najdu to... Asi šestkrát jsem hodiny za dvacet let natáhnout zapomněl. I tak jsem tedy vyšlapal schody 7 294 x, to je celkem 430 346 schodů. A vystoupal jsem do výšky 86 069 m. Tři závaží o celkové váze 155 kg jsem vytáhl do výše 11 670 m.

Po dvaceti letech mě napadlo to spočítat. Měřil jsem výšku schodů, průměr a délku závaží, abych podle tabulek zjistil jejich váhu. Číslům jsem nechtěl věřit, zdály se mi nesmyslné. Ale několikrát jsem to prověřoval a je to tak.

K hodinám chodíte každý den?

Ano. Hodiny se musí natahovat každý den, jinak se zastaví. Vyrobita je v roce 1885 firma Hainz, která stále ještě v Praze existuje.

Komu hodinový stroj patří?

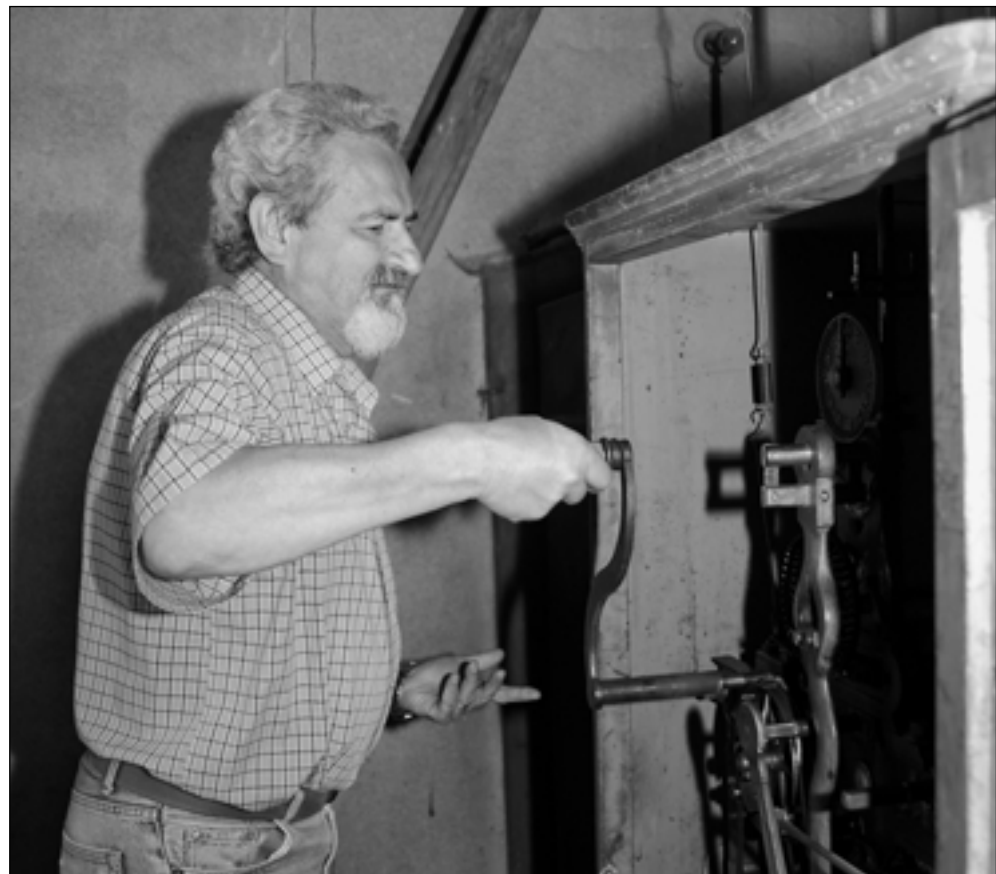
Hodiny patří obecnímu úřadu, proto jsem se o ně zajímal před lety přes Mirka. Podle pamětníků je zakoupil obecní úřad při stavbě kostela. Obecní úřad mi vlastně za natahování platí práci 20 minut denně. A mám to i s údržbou. Občas se musí něco opravit.

Chce se Vám k hodinám chodit každý den?

Nevadí mi to. Za dvacet let jsem zapomněl jen šestkrát. Dříve jsem k nim chodil večer a to někdy bylo nepohodlné. Měli jsme návštěvu, já zapomněl a musel jsem jít, třeba i v 9 večer. Tak jsem k nim začal chodit pravidelně cestou z práce. Ted už jsem v duchodu a je mi to jedno. Když jsem jezdil na skautské tábory, natahovala je manželka s naším Jirkou. Nechtěla k hodinám chodit sama. Nemyslel jsem si, že vydržím dvacet let.

Křivoklátské noviny děkují Jiřímu Friebertovi za rozhovor.

Pavel Friebert

Jiří Friebert každý den zdolá 59 schodů v kostelní věži, aby natáhl hodiny.

Foto Pavel Friebert

V každém člověku je slunce – jenom je nechat plát!

(Sókratés)

Čtenáři Křivoklátských novin využili volné vstupenky

Více jak 100 návštěvníků a zároveň čtenářů Křivoklátských novin využilo volné vstupenky na návštěvu hradu při letošních Knížecích Velikonocích na Křivoklátě. Jsme velmi rádi a věříme, že i na Advent přijdete v tak hojném počtu.

Luděk Frencl

„Tři klíče“ – od hradu, od řeky Berounky a od cyklostezek Rakovnícka, na hrad přinesli Radek Dvořák, Luděk Frencl a Vladimír Melč.

Foto Tomáš Bednařík

SEZÓNA NA HRADĚ SLAVNOSTNĚ ZAHÁJENA

Poslední březnovou neděli se otevřely hradní brány do nové hlavní sezony. Opět se sešly všechny „tři klíče“ – od hradu, od řeky Berounky a od cyklostezek Rakovnícka. Předáno bylo i Ocenění za mimořádný přínos pro hrad Křivoklát, letos mimořádně uděleno dvakrát.

První doc. MUDr. Janu Klímovi za dar předmětů velké historické ceny, které se váží k fürstenberskému rodu a ke Křivoklátu. Druhé Sboru dobrovolných hasičů Křivoklát za sto třicet let skvělé služby pro náš městys a hrad Křivoklát.

Luděk Frencl

LETOŠNÍ VELIKONOCE PROBĚHLY PŘI LETNÍCH TEPLOTÁCH

O Velikonocích dětské návštěvníky bavila ve svém Lidovém divadle Tereza opět i Marcela Slavíková. Její vystoupení byla vždy obsazena do posledního místa. **Foto Milan Bednařík**

I tak se daly charakterizovat letošní Velikonoce. Počasí dosahuje pětadvacetistupňových hodnot a láká do přírody. A když se k tomu přidá i něco ke koukání, přijede do naší krásné přírody a hradu více jak 15 tisíc návštěvníků (to jsou jen ti, co prošli branou hradu). Rekordní bylo i množství návštěvníků, kteří navštívili prohlídku interiérů hradních paláců a shlédli velikonočně vyzdobenou kapli. Těch bylo přes 3,5 tisíce. Škoda, že městys nedisponuje větším a dobře situovaným parkovištěm, aby auta tolik neblokovala občany. Určitě to stojí za zamýšlení.

Luděk Frencl

Pod Huderkou měla již tradičně své místo střelba z kuší a luků. **Foto Tomáš Bednařík**

O Krušovické pivo byl v horkých dnech velký zájem.

Foto Tomáš Bednařík

Velikonoce byly nezvykle teplé. Stánky na nádvoří byly v obležení početných návštěvníků. I letos nabízely mnoho dobrot, kterým se jen těžko odolávalo. **Foto Milan Bednařík**

Co by to bylo za Velikonoce bez malovaných kraslic a zdobených vajíček? **Foto Pavel Frieberť**

Doc. MUDr. Jan Klíma krátce poděkoval za předané Ocenění za mimořádný přínos pro hrad Křivoklát. **Foto Tomáš Bednařík**

Knížecí Velikonoce – velikonoční hra na nádvoří hradu v podání herců z Mladé Boleslavi. **Foto Monika Frencl**

Koncert Rakovnického komorního orchestru zazněl v Královském sálu. Posluchači se mohli zapořlouchat nejen do klasické hudby, ale potěšit se i filmovými melodiemi. **Foto Tomáš Bednařík**

OBČANSKÉ SDRUŽENÍ KŘIVONET POŘÁDALO VALNOU HROMADU NA HRADĚ

Křivonet pořádal Valnou hromadu NFX sdružujících 12 neziskových organizací z celé ČR. Tyto neziskovky vytvářejí ve svých vesnicích či městech síť podobně Křivonetu a snaží se podchytit mladé lidi, naučit je spoustu nových technologií v oblasti síťování a počítačů.

Valná hromada NFX je putovní záležitost, postupně se pořádá v jednotlivých městech a obcích.

Když padlo rozhodnutí, že 10. jubilejní bude 4. dubna na Křivoklátě, přemýšleli jsme, jaká by měla být. Když Křivoklát, tak na hradě, to bylo jasné. Když na hradě, tak v historickém oblečení. Pak už byl jen krůček k nápadu uspořádat pro účastníky prohlídku hradu Křivoklát, ukázkou scénky s šermem, a k jídlu připravit něco netradičního.

Parkování pro účastníky poskytla obec na svém parkovišti. Od 11.00 hod. účastníci začali přicházet na hrad. V pravé poledne přijel stylově na koni předseda NFX Jaroslav Střešník a mohlo se začít.

Oběd nám zajistila Roztocká skupina W–Arlet. Podávalo se se na rožni, zelňáky a další pochutiny. Po dohodě s kastelánem hradu p. Frenclem se podařilo zajistit individuální prohlídku hradu pro celou skupinu 65 lidí. Večeři nám zajistil pan Brát ze své Restaurace Nad hradem, podávala se v hradní krčmě.

W–Arlet po setmění předvedl scénku „Smrtka“ u věže Huderka, za kterou sklídl bouřlivý potlesk. Na hradě jsme zůstali až do 21. hodiny.

Rád bych poděkoval všem za pěknou akci. Členům Křivonetu za to, že ji pomohli připravit. Hradu za azyl a panu kastelánu Frenclovi za prohlídku. Zastupitelům Městysu Křivoklát za pomoc s parkováním, Elišce a Petru Třískovým za účast na místě. Skupině W–Arlet za občerstvení a vystoupení u věže Huderka. Poděkování patří panu Brátovi a všem z Restaurace Nad Hradem. Za ubytování pak také Hotelu Sýkora a IS Lesů ČR.

Všem účastníkům se tato Valná hromada velmi líbila. Věřím, že na Křivoklát budou rádi vzpomínat.

Petr Šanda

ZIMA A JARO V INFORMAČNÍM A VZDĚLÁVACÍM STŘEDISKU LČR NA KŘIVOKLÁTĚ

Je tady jaro a s ním probouzející se příroda, sluníčko a už i teplé počasí. Tento čas je vždy tradičně návštěvníkům vrcholem školních kolektivů. Pro toto období je připraveno přes dvě desítky akcí, ve kterých využíváme naší bohaté programové nabídky výukových programů pro nejrůznější věkové kategorie, od mateřských škol až po středoškolačky. Sezóna se nám již zdárně rozběhla, pracovníci Lesní správy Křivoklát, kteří zajišťují lektorskou činnost, mají plně ruce práce. Podíleli jsme se na přípravě soutěže Indiánská stezka, 29. dubna proběhne další kolo přírodovědné – ekologické olympiády Zelená stezka – Zlatý list, kterou pořádáme ve spolupráci se Správou CHKO Křivoklátsko, spolu s Muzeem T.G. Masaryka a s Klubem českých turistů připravujeme Pochod Joachima Barranda. Ostatní aktivity jsou plánovány pro školy, které u nás mají objednaný program a mnohdy i vícedenní pobyt. Uspořádali jsme spolu s pobočkou ČLS ples, dvě besedy pro veřejnost, v prostorách střediska se nadále konají Tvořivé podvečery a jazykové kurzy. Dne 30. května se mohou všichni naši příznivci těšit na další ročník již tradičního Dne s Lesy České republiky, který i v letošním roce proběhne na Emilovně. Chystáme bohatý program a včas vám sdělíme všech-

Revírník LS Křivoklát Pavel Šebek s malými návštěvníky lesa aneb využití lesní pedagogiky v praxi.
Foto Ing. Miloš Pochobradský

ny další potřebné informace, a to nejen v Křivoklátských novinách, ale i na webových stránkách městysu Křivoklát a na plakátech.

V současné době jsou v našem objektu dokončovány stavební práce na výstavních prostorách. Získáme tak možnost věnovat se výstavnické činnosti a k dispozici bude další prostor pro konání

nejrůznějších projektů.

Na Velikonoce jsme zahájili turistickou sezónu, otevřeno tak máme denně, v pondělí až pátek od 8.00 do 16.00 hodin, o víkendech pak od 10.00 do 16.00 hodin. V prodeji je již pohlednice z loňského Dne s LČR, na které je zachycena hromadná fotografie účastníků.

Táňa Frieberťová

KŘIVOKLÁTŠTÍ HASIČI NĚKOLIKRÁT V AKCI

Ve středu 18. 3. 2009 krátce po obědě byla povolána jednotka SDH Křivoklát k požáru louky u školy v Roztokách. Protože byla zasažena plocha cca 200 x 300 m a foukal silný vítr, hrozilo, že se oheň rozšíří na lesní porost. Proto byly povolány jednotky Permon, SDH Roztoky, SDH Zbečno, HZS Rakovník a HZS Beroun. Požár byl po 20-ti minutách uhašen, poté došlo k řádnému prolití požářiště a okolních porostů vodou, aby se zabránilo opětovnému vznícení.

Další výjezd následoval v úterý 31. 3. 2009 v 12.40 hod. díky lidské nedbalosti. Křivoklátští hasiči vyjeli k zásahu v katastru obce Městečko. Při cestě na místo zásahu byl však u zdravotního střediska pozorován kouř. Ve svahu došlo k zahoření lesní hrabanky, zřejmě od

po obědě, byli křivoklátští hasiči povoláni k požáru lesa před Pustověty. Krajské operační a informační středisko HZS Středočeského kraje vyslalo na místo události jednotku profesionálních hasičů ze stanice Rakovník, kterou posílili jednotky dobrovolných hasičů z Lubné, Velké Bukové, Roztok, Křivoklátu a jednotka drážních hasičů z Prahy a Kralup nad Vltavou. Celkem bylo na místě požáru deset zásahových vozidel. Po příjezdu hasičů na místo události bylo zjištěno, že se jedná o požár smíšeného porostu u železniční trati v těžko přístupném terénu. Požárem byla zasažena plocha o rozměrech cca 300x400 m. Vzhledem k nepřístupnému terénu byl na místo události povolán i vrtulník

Policejní ČR s leteckými záchranáři. Při požáru bylo shozeno celkem 37 bambivaků. Hasiči pomocí několika útočných proudů dostali požár v 14.37 hodin pod kontrolu. Po téměř šesti hodinách od nahlášení požáru nastala konečná likvidace. Místo požáru do ranních hodin hlídala jednotka dobrovolných hasičů z Roztok. Někteří křivoklátští ha-

siči si po náročném zásahu nestačili ani odpočinout a ve 21.45 hod. následoval další výjezd. Opět do Pustověty, kde došlo ke vznícení kontejneru s odpadem ve sběrném dvoře u cyklotrasy. Opět byla povolána i jednotka HZS Rakovník. Ještě před příjezdem křivoklátské i rakovnické jednotky se však na místo přesunuli kolegové z Roztok, hlídající u odpoledního požářiště, a požár uhasili.

Za patnáct dnů tedy křivoklátští hasiči vyjeli pětkrát.

**Karel Breník
Pavel Friebert**

V prudké stráni u křivoklátského tunelu toho měl „plné zuby“ i roztoký velitel Luděk Egert.
Foto Pavel Friebert

V sobotu 4. dubna hořelo před železničním tunelem v Křivoklátě. U proudnice Michal Temejčík, s hadicí mu pomáhá Jiří Krycner.
Foto Pavel Friebert

nedopalku cigarety. Proto jednotka zasáhla zde a velitel zásahu podal zprávu na operační středisko do Kladna o situaci. V Městečku zasahovala jednotka HZS Rakovník.

K třetímu výjezdu byli hasiči z Křivoklátu povoláni v sobotu 4. dubna přesně ve tři hodiny odpoledne. Popel vysypaný v blízkosti lesa byl pravděpodobnou příčinou požáru u „veltru“ v Křivoklátě, u železniční trati před vjezdem do tunelu.

Ve velkém svahu hořela opět lesní hrabanka. K požáru byli povoláni i hasiči z Roztok, Zbečna, Sýkořice a HZS Rakovník. Velké převýšení neumožňovalo hašení pouze od úpatí svahu, protože čerpadla již vodu nedokázala vytlačit. Cisterna HZS Rakovník tedy odjela do Velké Bukové a po lesních cestách k ohni přijela z horní strany. Požár byl uhašen po třech hodinách.

Hned další sobotu 11. 4., krátce

V sobotu 11. dubna u Pustověti museli „dobráci“ z Roztok naplnit 37 bambivaků, kterými vrtulník pomáhal hasit rozsáhlý požár lesa.
Foto Michal Temejčík

ČESKO ČTE DĚTEM – BŘEZEN, MĚSÍC KNIHY

V průběhu měsíce března probíhal na naší škole projekt, který se věnoval spolupráci rodiny a školy. Pomohla nám v tom literatura. Jejím prostřednictvím se naše děti blíže poznávaly s rodiči, vlastně s maminkami svých kamarádů a spolužáků, které jim přišly přečíst úryvek ze zajímavé knihy pro děti.

Žáci 3. a 4. ročníku se společně rozhodli, že pěknou pozvánkou pozvou své nejbližší do školy, aby jim přečetli kousek z oblíbené knížky. S velkým zápallem na pozvánkách pracovali, slovo dodrželi a maminky pozvali.

Navštívily nás dvě maminky. Dětem přečetly poutavý úryvek, o kterém ještě s dětmi povyprávěly. Jejich vlastní děti jim dělaly asistenty, kteří byli také připraveni zodpovědět otázky ostatních. Všichni byli pozorní a bedlivě naslouchali. Myslím, že se jim moc líbilo, že jim čte také někdo jiný než paní učitelka. Obě maminky, paní Zikmundová a paní Varju, byly příjemně překvapené pozorností dětí a nezaskočily je ani zvědavé dotazy.

Společně s dětmi jsme pak o úryvcích z knih debatovali. Ostatní ale nezůstali pozadu. Přinesli si do školy oblíbenou knížku a přečetli dětem úryvek místo své maminky.

Poté si děti vytvořily výstavku knih, kde provozovaly tzv. „poradnu“. Odpovídaly na dotazy mezi čtyřma očima a umožnily nahlédnutí do své vystavované knihy.

Na závěr jsme si všichni sdělili, která knížka každého zaujala. A právě k té každý vytvořil vlastní ilustraci. Těmito ilustracemi, zdařilými, či méně zdařilými, si celou výstavku knih žáci doplnili.

Ohlasy dětí byly po celou dobu velmi pozitivní. Ještě nyní se stane, že zarputilí čtenáři čtou na každém kroku.

Ilona Hájková

I v páté třídě jsme si zorganizovali svou malou akci „Česko čte dětem“. Nejprve jsme poprosili své rodiče, zda by nám mohli přijít přečíst něco ze své oblíbené knihy a na toto čtení jsme vyčlenili hodiny čtení 30. 3. a 3. 4. Přišlo celkem pět maminek – paní Temejčíková, Kasíková, Varju, Peterková a Trísková a všechny maminky si pro nás připravily zajímavé i úsměvné úryvky z knih, které buď četly ony samy, nebo je čtou svým dětem. Seznámily nás s knihou Dášenka čili život štěněte, Paní Láryfáry, Fimfárum, Mikeš a Lexikon ohrožených druhů strašidel. Všichni jsme v tichosti a se zájmem poslouchali povídání o těchto knížkách i úryvcům z nich. Bylo to pro nás pro všechny příjemné zpestření výuky a maminkám moc děkujeme za to, že si na nás udělaly čas.

Nada Kramelová

PROČ HOUKÁ SIRÉNA?

V průběhu března byla dokončena elektrická instalace nutná k využití všech funkcí svolávacího modulu KANGA + pro hasiče.

Po této úpravě (když je jednotka SDH vyžádána operačním střediskem KOPIS Kladno k zásahu) dojde k aktivaci kompresoru, který doplní vzduch do zásahového vozidla, a zároveň je spuštěna siréna se signálem „Požární poplach“. Poté dojde k rozeslání SMS členům zásahové jednotky s podrobnými informacemi o události.

Proto jen krátkou informací pro obyvatele Křivoklátu o druhu a významu jednotlivých signálů.

Všeobecná výstraha – tento signál oznamuje hrozící nebezpečí a může zaznít kdykoli, v kteroukoli denní i noční dobu. Signál Všeobecná výstraha je kolísavý tón po dobu 140 sekund a může zaznít 3x po sobě. U „mluvících“ sirén následuje informace o druhu ohrožení, např. „Nebezpečí zátopové vlny“, v každém případě ale příslušná tísňová informace zazní v nejbližší možné době po odeznění signálu zpravidla v obecním rozhlasě, vysílají ji radiovozy policie/hasičů nebo také zazní v televizi a rozhlasě.

Zkouška sirén – tento signál uslyšíte nejčastěji, a to každou první středu v měsíci ve 12.00 hodin. Ověřuje se jím funkčnost systému a také slyšitelnost sirén. Pokud v tuto dobu neslyšíte „svoji“ sirénu v místě Vašeho bydliště, nahláste to na příslušný obecní úřad nebo hasičům. Signál „Zkouška sirén“ je nepřerušovaný tón sirény po dobu 140 sekund. U „mluvících“ sirén a v některých obecních rozhlasích je doplněn informací „Zkouška sirén“. Zkouška sirén není tedy varovným signálem!

Požární poplach – tento signál slouží pouze ke svolání jednotek požární ochrany k výjezdu na zásah. Signál „Požární poplach“ je 1x přerušovaný tón po dobu 60 sekund, u elektronické sirény napodobující zvuk trubky HÓ-ŘÍ, HÓ-ŘÍ. Požární poplach také není varovným signálem! Při tomto signálu doporučujeme pouze zjistit, jestli se případný požár nebo jiná mimořádná událost neděje ve Vašem bezprostředním okolí a pokud Vás neohrožuje, zachovejte klid a nic nedělejte, nebudete-li k tomu záchranáři vyzváni.

Karel Breník

V sobotu 11. dubna přijel do Křivoklátu z Prahy vlak tažený parní lokomotivou. Jiskra z ní pravděpodobně byla příčinou velkého požáru lesa u Pustověti. Křivoklátské hasiče k požáru svolala i opět fungující siréna.
Foto Pavel Friebert

Klub maminek a dětí,
od 9 do 11 hodin v Mateřské škole Křivoklát

Program na měsíc KVĚTEN

7. 5. Přáníčka pro maminky.

14. 5. Zpívání dětí a maminek
s muzikoterapeutickými prvky.

21. 5. Motýlí tanec – motýlci z burských oříšků.

28. 5. Zdobení triček technikou decoupage,
s sebou jednobarevné tričko.

TVOŘIVÉ PODVEČERY

od 18 do 20 hodin
v Informačním a vzdělávacím středisku Lesů ČR
na Křivoklátě

18. 5. Pletení z pedigu - košík.

S sebou si přinese pracovní oděv, přezuvky, starší
ručník a dle zájmu dřevěné barevné korálky s dírou
o průměru 3-4 mm. Cena cca 100 Kč.

Je nutné se přihlásit nejpozději do pátku 8. května
na tel. číslo 723 840 765.

Pro nepřihlášené nebude zajištěn materiál!

OBECNÍ KNIHOVNA LETEM SVĚTEM

Je to název jedné z knih, kterou mám v knihovně k dispozici díky výměnnému fondu z Kladna. Chtěla jsem nějaké cestopisy, tak jsem jimi teď přímo zahlcena. Včera v knihovně jimi byla uchválena paní Hana Pavlíčková. Tak jsem ji hned lámala, aby něco napsala, ale nemá čas, má moc jiných povinností. Ale aspoň mi pár slov řekla. Hned se prý pustí do Tajemných stínů lesů o pytlácích, loupežnících a poustevnících v Brdech a na Křivoklátsku, protože Brdy miluje, tam trampovala 20 let! Doma má ještě 1000 divů Slovenska, která je ale naší knihovny, a nemůže se od ní odtrhnout. Její tatínek si až do své smrti dopisoval se sestřenicí z Nitry a paní Hana teď pokračuje v rodinné tradici a o všech místech, o kterých je v dopisech zmínka, si alespoň něco přečte. A dala si stranou ještě další hromádku knih pro sebe i svého muže a už se těší, jak si počtou. A já bych vás, milí čtenáři, touto cestou taky chtěla nalákat, neboť by byla věčná škoda vrátit ty nádherné cestopisy nepřetčené. Tak třeba v knize Za potomky dávných Inků autor Václav Petr píše: „Má-li být cesta něčím víc než výletem do cizích krajů, musí se člověk nejprve seznámit se vším, co o dotyčné zemi bylo napsáno.“ V pouti za černým Kristem pěti světadílů od Vaška Vašáka čtu: „Nejstarším studentem angličtiny byl šestasedmdesátiletý Rus, nebo přesněji řečeno Tatar, jak mě opravil. Když jsem ho chválil, že ve svém

věku ještě studuje, řekl mi, že univerzita, kde přednáší historii, neměla peníze, tak ho místo výplaty poslala na Maltu. Takhle prý procestoval už půl Evropy.“ V knize Mapy končí nad Nordkapem Jana Štovička se šest dobrodruhů tvořících expediční tým Arctos I vydává na Špicberky, kde medvědi dávají dobrou noc. Od téhož autora si ještě můžete přečíst Chomout trojského koně o výpravě do země turecké kávy, Homéra a jeho Troje, dávné říše Chetitů a biblického Araratu. V Basilicatu, horském městečku na jihu Itálie, prožijete s autorem Davidem Yendonem čtvero ročních období. K pobytu zde ho inspirovala kniha Carla Leviho Kristus se zastavil v Eboli. Lásku k Itálii vyjadřuje ve své knize La Bella Vita i Angličanka Vida Adamoli. A ještě tam najdete lákavé recepty. Pro děti napsali a hlavně ilustracemi víc než textem opatřili Zdeněk Mahler a Vladimír Fuka knihu New York. Móc se mi líbí. Zajímavá je i Má americká krása od Veroniky Bednářové. S Reinholdem Messnerem se vypravíte na Everest sólo, s Williamem Dalrymplem do Města džínů – Dillí, kde strávil se svou manželkou malířkou rok života. Kromě toho se v této knize nenásilnou formou seznámíte i s pohnutou historií Indie. Příliš brzy na snídani je pohledem zblízka na práci členů expertního týmu, který Česká republika vyslala do válkou zničeného Iráku a který zachytil zkušený televizní a rozhlasový zpravodaj Alexander Tolčinský. Ráj kanibalů Hermana Melvilleho není typickým cestopisem, spíš dobrodružným příběhem dvou námořníků, kteří mezi lidojedy v prostředí naprosto odlišné kultury a zvyků musí bojovat o holý život. Zuzanka a tibetské velehory je deníkem v dopisech ze svatební cesty divadelního kritika Richarda Ermla a známé tibetanistky Ondomšiové. Po návratu leží autor s odeznívajícím tyfem na Bulovce. Jeho matka obviňuje Zuzanku: „Proč jste si ho brala, proč jste se vy dva vůbec potkali! Nikdy by ho nenapadlo jezdit do nějakého Tibetu. Tam jste ho dostala jedně vy!“ V tom ovšem má jeho matka pravdu. S nikým jiným než se Zuzankou by se určitě do Tibetu nevydal. Michael Palin je dobrodruh, komik a spisovatel, který své čtenáře nenudí a na svých cestách se rozhodně nenudí ani sám. Rozhodl se

objet Kolem dokola Pacifiku, což je tedy i název knihy, a uvidět všechno, co jen půjde. Cesta mu zabrala jeden rok a projel osmnáct zemí. Mrzl v Beringově úžině, pochutnával si na pečených larvách, spal ve stanu, v zablženém hotelu i v prachovém peři. Poznal spoustu lidí a se všemi si měl co říct. Četné prozaické příběhy Jana Cimického čerpají z jeho praxe psychiatra, díky své profesi ale i hodně cestoval a tak si teď máte možnost přečíst jeho postřehy z Číny v knize Nefritový drak. Českem a Slovenskem jsem začala, budu tak i končit. Daniel Kollár a Jaroslav Nešpor vás zvou na Hrady a zámky Slovenska, Jan Řehounek napsal Zanechali tady stopu o osobnostech regionu ze sdružení obcí Region Taxis Bohemia. Od Pavla Toufara tu mám Od Blánku tajemnou českou krajinou k Sázavě a Od Blatné k Otavě, legendy, báje, příběhy, záhady, magie a otazníky. Vojtěch Fišer popsal tajemné stezky Od Šumavy k Novohradským horám, Eduard Maur napsal Paměť hor (Šumava, Říp, Blaník, Hostýn, Radhošť). Námetky k výletům najdete v publikaci Ivany Mudrové Kam značky nevedou. Všechny knihy jsou plné nádherných barevných, ale i černobílých fotografií a kouzelných ilustrací, mnohdy od samotných cestovatelů. Myslím, že to ještě není vše, neboť některé cestopisy už jsem rozpůjčila. Ale i tak je toho až dost. Je nádherné, nechte se inspirovat, podnikte výlety, cestujte. Anebo si aspoň o cestách jiných něco přečtěte.

Gudrun Humlová

PÍTRS VYPRÁVĚL O CESTOVÁNÍ PO KANADĚ

KŘIVOKLÁT. Petr „Pítrs“ Mareš je na Křivoklátě všeobecně známou osobností. Je o něm známo, že kromě jiných aktivit rád cestuje do všech možných koutů světa. O zážitcích z jedné ze svých posledních cest - do Britské Kolumbie - se přišel podělit 25. března do Informačního a vzdělávacího střediska Budy.

Cestu do křivoklátského „íčka“ si našlo zhruba dvacet posluchačů. Pítrs svoji přednášku postavil na hodinovém filmu, který v Kanadě natočil a spolu s Milošem Kočím sestříhal.

Snímek zachycuje cestu Pítrse Mareše a jeho rakovnického kamaráda Luboše Sýkory do panenské divočiny v Západní Kanadě, kde si koupil osamělý ranč jejich kamarád Jiří Lev. Dva měsíce je dlouhá, ale zároveň krátká doba, aby se daly zhlédnout všechny přírodní krásy tohoto koutu světa. Pítrs přiblížil ve

Pítrs Mareš při přednášce v IVS Budy.

Foto Milan Bednařík

Informační a vzdělávací středisko Budy Křivoklát
Vás zve na výstavu

Jindřich Richter
Krajinou Rakovnicka
a okolím

1.4.2009 – 31.5.2009

otevřeno denně od 9.00 do 15.00 hodin

filmu (a doprovodil výkladem) výlety do Národních parků Yoho, Kootenay a Banff, k 254 metrů vysokému vodopádu Takakkaw, do Skalitých hor a na další místa, kde lze spíše potkat medvěda než člověka. Zážitkem pro cestovatele byla také návštěva Vancouveru a na závěr i Calgary.

Nedokonalé zařízení, kterým „íčko“ disponuje, a neschopnost jeho ředitelky zajistit někoho, kdo by přístroji „domluvil“, zcela pokazily vjem z jinak poutavé přednášky. Z druhé části filmu tak neměli přítomní téměř nic. Cestovatel se tedy snažil své zážitky podat alespoň verbálně. Na závěr ještě ukázal přivezené kameny z divokých kanadských řek, některé vzácné dřeviny a nabídl případným zájemcům natočený DVD film k soukromému prohlédnutí.

Tomáš Bednařík

ČERNÁ KRONIKA

VE VIŠŇOVÉ ŘÁDIL VANDAL

ROZTOKY (bed). Nejen krádeží, ale i vandalismem se v době od 22. do 25. března podepsal na rekreačním zařízení ve Višňové neznámý pachatel. Urazil visací zámek u dveří dílny a odnesl z ní věci za 7000 korun. Velkou škodu poté způsobil na karavanech a elektrickém vedení v areálu. U dvaadvaceti karavanů poškodil zámky, u několika dalších okna a u jednoho demontoval čelní sklo i s rámem. Posléze se „vrhnul“ na elektrické vedení. Přestříhl dráty vedoucí k vypínačům a zásuvkám na budovách, k čerpadlu studny a k lampě veřejného osvětlení. Na odcizených předmětech vznikla majiteli škoda 17 tisíc korun, na poškozeném majetku za 87 500 korun.

NEDOČKAVÝ ŠOFÉR

ZBEČNO (bed). Jen necelé dva měsíce zbývaly čtyřicetiletému muži z Křivoklátska, aby mohl opět bez porušování zákona řídit automobil. Nyní si však bude muset na chvíli, kdy opět usedne za volant legálně,

ještě počkat. Při náhodné kontrole ho totiž na silnici ze Zbečna na Sýkoviči kontrolovala policejní hlídka. Lustrací zjistila, že muž u sebe nemá řidičský průkaz, protože mu Okresní soud v Kladně uložil na 6 měsíců zákaz řízení, který měl vypršet 13. května. Řidič je podezřelý ze dvou trestných činů - řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění a maření výkonu úředního rozhodnutí.

UKRADL, CO MOHL

SÝKOŘICE (bed). Dosud neznámý pachatel „navštívil“ prodejní stánek a rekreační domek na Sýkoviči, samozřejmě bez vědomí jeho dvaatřicetiletého majitele. Poté, co odstranil visací zámek z vjezdových vrat u domu, vypáčil dveře do sklepa a do domku. Celý objekt „prozkoumal“ a na „památku“ si odnesl výčepní zařízení, přehrávač a překapávač na kávu. Ze skladu a prodejních prostor ještě přibral sekačku na trávu a několik lahviček alkoholu na posilněnou. Majiteli způsobil celkem škodu ve výši 63 tisíc korun.

NESEĎTE DOMA ANEB TIP KN NA VÝLET (IV)

SVATÝ HUBERT – ZÁMEK A KÁMEN

K nejzajímavějším místům Jesenicka patří zámek Svatý Hubert a jeho okolí. Zámek stojí v lese při silnici z Jesenice do Velké Chmelištné a v 18. století ho nechal postavit hrabě Černín z Chudenic, který sídlil v nedalekém Petrohradu. Nový objekt, který měl sloužit především k loveckým kratochvím, pojmenoval podle patrona myslivců Svatého Huberta.

Cesta z Petrohradu ke Svatému Hubertu vedla kolem altánu Pláveč, část staré cesty je schůdná dodnes. Patrový zámek byl postaven na půdorysu osmiúhelníku tak, že každá ze stran zámku směřovala do jednoho z osmi lesních průseků. Říká se, že při panských lovech prý stíleci sedávali v oknech zámku a jen čekali, až se v průsecích obje-

Zámek Svatý Hubert.

ví zvěř štaná honci. Pak už stačilo jen stisknout spoušť pušky...

Účelu zámku odpovídal i jeho interiér. Vedle trofejí a vycpaných zvířat stával uvnitř i vyřezávaný, stříb-

rem a perletí vykládaný stůl s loveckými motivy, na kterém bývalo pro lovce připravené občerstvení.

Zchátralý zámek nechal v letech 2001 až 2002 velkým nákladem opravit státní podnik Lesy ČR a v současnosti slouží jako stylové ubytovací zařízení pro potřeby podniku. V zámku se nacházejí čtyři pokoje zařízené replikami starožitného nábytku. Dominantou horního patra je krb, který byl jako jediný ze tří původních při rekonstrukci zachován. Svatohubertskou tradici připomíná v okolí zámku také kaplička u lesní křižovatky cesty od zámku do osady Smrk s cestou k Čočkovu rybníku a nedaleko zámku i tzv. kámen svatého Huberta.

Jeho návštěvu doporučujeme především vdavekchtivým dívkám. Kámen vystupuje ze země pod košatým bukem vlevo při cestě od zámku do vesničky Smrk a nelze ho přehlédnout. Vlastně jsou tu balvany dva. Jeden menší, nijak zvlášť neobyčejný a vedle něho větší, na jehož vrchu se nachází prohlubeň připomínající sedátko s opěrkou pro nohy. A zkuste-li se posadit, zjistíte, že se v něm sedí docela příjemně. Tak to je kámen svatého Huberta! Prý na něm kdysi odpočíval tento patron myslivců, když se hnál za zvěří hlubokými jesenickými hvozdy. Podle pověsti znavený usedl na nejbližší kámen, který se přizpůsobil tvaru jeho těla, aby měl svatý muž pohodlí. Když si světec oddechl, pokračoval ve štvání, kámen už se však do původní podoby nevrátil a sedátko v něm zůstalo. Legenda říká,

Kámen Svatého Huberta (vpravo).

že kámen má kouzelnou moc. Svoobodná dívka, která na něj usedne, se prý do roka dobře vdá. Kdo ví, co je na tom pravdy, každopádně však svého času byl Hubertův kámen mezi dívkami z okolí velice oblíben. Takže, hledáte-li zatím marně toho pravého, zajďte ke Svatému Hubertu a sedněte si na kámen; za to nic nedáte. A chcete-li do manželství přinést i pořádné věno, zkuste se porozhlédnout v lesích kolem, někde je tam prý ukrytý poklad v ceně poloviny království.

Text a foto Tomáš Bednařík

CHLAP V ZÁSTĚŘE 4. díl

Všem svým věrným čtenářům posílám jarem provoněné pozdravení. Dnes se s vámi chci podělit o pocit, který na sobě posledních pár let pozoruji, tedy co se gastronomie týká. Neřeknu asi žádnou novinku, že se asi pořád vyvíjíme, chuťové vjemy z toho nevyjímáme. Když si vzpomenu, jaký byl jídelníček v mém dětství, je až s podivem, do jakých proporcí jsem narostl. Když si na ta léta vzpomenu, nepamatuji se ale, že bych byl nějak zvlášť vybíravý v jídle. Hlavním kritériem bylo jeho množství, čím více, tím lépe. Míval jsem období opravdu žravá a dnes po letech mamku obdivuji, kde brala sílu vařit pořád dokola pro tři chlapy. Bylo u nás zvykem, že se jedlo hlavně to, co měla ráda hlava rodiny, a my se s ní nějak „svezli“. Většina chutí byla v souladu a maminka neměla se skladbou nedělního menu většinou problém. Zadržel někdy nastal, když se bratrovi zdála nějaká omáčka příliš červená nebo v ní něco neidentifikovatelného plavalo, co v jeho představách vzbuzovalo nedůvěru, což nejednou přerostlo do

hysterie. To se pak musel spokojit s knedlíky s vejci, které ostatně byly jeho hlavním pokrmem po dobu adolescentního věku. Jediné, co jsem já celý život nějak nemusel, byly sýry, které svoji specifickou vůni připomínaly několik dnů nošené ponožky ve vojenských kradách. Až takovou jsem míval představitel. Dodnes vidím tátu, jak si Romadůr či Olomoucké tyčinky rozprostřel na talíř, posypal paprikou a ozdobil nakrájenou cibulí. K tomu zakrojil měkký chleba a v jeho očích se zaleskla sama mana nebeská, zatímco my, děti, se klidily z kuchyně s rozhoupaným žaludkem a výhrůžným pohledem, že již tátovi nikdy nedáme pusku na dobrou noc, když večerí takové smradochy. V létě, s ohledem na nás, dokonce chodíval jíst své oblíbené sýry ven na lavičku na zahradu. Dlouhá léta jsem nemohl pochopit, jak někdo vůbec něco tak páchnoucího může strčit do pusy. Až jednou, může to být asi rok, jsem byl nakupovat a při pochůzce v oddělení sýrů supermarketu mé oči padly na krabici s Romadůry. Nevím, co

se najednou ve mně zlomilo, ale tak silnou chuť jsem již dlouho na nic nedostal. Jeden sýr jsem si koupil, uháněl z Prahy do Krivoklátska jako smyslů zbavený, doma se ani nepřevlékl a stejným rituálem jako kdysi táta labužnický slupl celý balíček. Slast, která se ve mně rozlila, snad ani nemohu slovy popsat. Od té doby již nepovažují lidi, co si dají v mé blízkosti nějaký zrající sýr, za své nepřátele, jako doposud. Myslím jsem si, že si v hospodě kamarádi s oblibou dávají smažené olomoucké, aby mě dráždili. Dnes si je dám s nimi, a nebo ještě lépe, si je doma připravím sám. Máme v Praze jednu restauraci, kam občas zajdeme na specialitu, která nese název Olomoucké tvarůžky podle pana Wericha. Nechte se na ni dnes pozvat a pokud dodržíte technologický postup, nemusíte se bát, fakt to není vůbec cítit. Tak tedy dobrou chuť.

Milan Bednařík

OLOMOUCKÉ TVARUŽKY PODLE PANA WERICHA

1 balíček Olomouckých tvarůžků, 5 dkg uherského salámu (Poličanu, Herkulesu), mouku, vejce, strouhanku na obalení a tuk na smažení, česnekový dresink, tatarskou omáčku.

Olomoucký tvarůžek vložíme mezi dvě silnější kolečka salámu a jemně zmáčkeme, aby tam salám držel. V trojbalu 2x obalíme! Dvě vrstvy jsou důležité, aby syreček během smažení nevytekl a zprudka osmažíme dozlatova. Jako příloha jsou nejlepší hranolky nebo restované brambory. Labužníci si tento koncert chutí mohou dozdobit čerstvou zeleninou a sýr přelít česnekovým dresinkem (ale stejnou službu udělá i pikantní tatarská a sladký kečup smíchané v poměru 1:1).

DUCHOVNÍ ZAMYŠLENÍ

Týden v Římě

U příležitosti svého životního jubilea jsem zásluhou farníků na Krivoklátské začátkem listopadu navštívil „věčné město Řím“.

Po přiletu jsem byl naprosto uchváten nejen velikostí této metropole, ale také obrovským množstvím památek, které se zde nacházejí. Popsat tuto uměleckou architekturu, která zde vznikala před staletími a tisíciletími, je slovy téměř nemožné. To se prostě musí vidět na vlastní oči, aby člověk mohl srovnávat, pokud vlastně má s čím.

Řím byl založen přibližně před 2700 lety na sedmi pahorcích u řeky Tiber. Od té doby z něj vyrostlo město se třemi miliony obyvatel a rozlohou 1500 čtverečních kilometrů. Nelze ale opomenout skvost všech skvostů uprostřed Říma, a tím je nezávislý stát Vatikán o celkové rozloze jen 0,44 km², s bezkonkurenční dominantou Bazilikou sv. Petra a jejím proslulým náměstím sv. Petra, které pojme desítky tisíc poutníků. Dále je zde možné vidět hrob prvního Kristova náměstíka na zemi sv. Petra a jeho dalších nástupců, papežů.

Ve Vatikánu je možnost navštívit dále Vatikánská muzea, překrásné zahrady a mnoho jiného.

Ze sedmi bazilik v Římě bych rád doporučil i těch zbývajících šest, tolik skvostů člověk hned tak nikde neuvidí.

Rozhodně je třeba vidět Sixtinskou kapli s freskou od Michelangela, která znázorňuje poslední soud. Dále Vatikánskou knihovnu s přibližně půl milionem tištěných děl, obrazárnu a několik muzeí.

Římské Koloseum, Španělské schody, Svatá brána, katakomby o délce kolem 100 km, to vše stojí za vidění.

V Římě je rovněž velké množství fontán a kašen, které jsou v horkých dnech k nezaplacení.

Osvěžit vás může pravá italská zmrzlina a na nohy postavit jejich pravá pizza.

I když má Řím více kostelů než je dnů v roce, nemluvě o dalších a dalších památkách, stojí za to alespoň některé z nich vidět. Rozhodně nebudete zklamáni.

Přeji vám šťastnou a správnou volbu při výběru letošní nebo té příští dovolené.

J. P.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Irena Megerlová	10. 3.	50 let	Křivoklát 222
Jaroslava Jílková	6. 3.	55 let	Křivoklát 77
Ludmila Šišková	28. 3.	60 let	Křivoklát 226
Josef Vávra	12. 3.	65 let	Křivoklát 185
Mária Friebertová	25. 3.	65 let	Křivoklát 115
Milena Strejčková	15. 3.	78 let	Křivoklát 69
Vlasta Blažková	30. 3.	81 let	Křivoklát 115
Jana Wildová	5. 3.	83 let	Křivoklát 97

Blahopřejeme

S BOLESTÍ V SRDCI VZPOMÍNÁME

Jiří Čech + 19. 4. 2009 ve věku 86 let Křivoklát 188

ZEMŘEL LUBOMÍR JUNEK

Čtyřicet let prožil na hradě Krivoklátské jeho někdejší kastelán pan Lubomír Junek. Klíče od brány hradu převzal po krátkém působení u tehdejšího Střediska státní památkové péče a ochrany přírody Středočeského kraje 1. ledna 1969 a svému nástupci je předal 30. září 1992. Mezitím uběhla řada let, kdy se Krivoklát především díky jeho práci změnil na jednu z novodobých perel českých hradů.

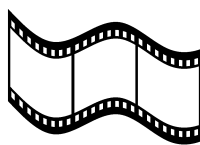
Výčet pozitivního působení Lubomíra Junka na Krivoklátské by zabral pěkný odstavce. Když v lednu 1969 na hrad přišel, našel ho v tristním stavu. Proto se ho rozhodl oživit. Ještě v roce 1969 zde byly zahájeny koncerty staré hudby. V bývalé královské krčmě byla zřízena obřadní síň, hrad se otevřel filmářům. V dalších letech se přidaly divadelní představení a

koncertní cykly na prvním nádvoří, středověké jarmarky a od roku 1983 proslulá Krivoklátská kulturní léta.

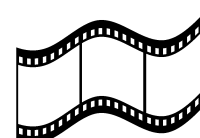
Na zeď v předhradí byly nainstalovány reflektory a objekt byl slavnostně nasvícen. Navštěvnícký okruh byl obohaten o novou expozici lovecké ve velké věži. Novou tvář postupně získaly všechny hradní interiéry. Lubomír Junek však nepozdvihl jenom hrad Krivoklát, ale angažoval se také v dění v obci, hlavně v tehdejší Osvětové besedě a Divadelním spolku Hrádek, jehož byl v roce 1983 spoluzakladatelem. Životní pouť tohoto čínorodého a obětavého člověka, jenž byl na sklonku loňského roku jmenován čestným občanem Krivoklátska, skončila v úterý 7. dubna odpoledne. Čest jeho památce!

Tomáš Bednařík

KŘIVOKLÁTSKÉ UDÁLOSTI V OBRAZECH

Část Nocí s Andersenem prožili letos roztočtí školáci na hradě Křivoklátě. Tady museli po trojicích projít tajuplnými sklepeními a podzemními chodbami. Aby to neměli tak jednoduché, čekaly na ně čas od času pohádkové a strašidelné bytosti. Bílou paní jsme zastihli u Huderky, kata zase na parkánu. Vše nakonec dobře dopadlo a pan Andersen, v podání roztockého starosty Vladimíra Melče, mohl dětem poděkovat za statečnost a předat jim truhlu plnou sladkých pokladů.

Foto Tomáš Bednařík

Po mnoha letech chátrání se konečně dočkal zahájení opravy dům č.p. 111 v Budech, na protějším úřadu.

Foto Tomáš Bednařík

Před návštěvou ministrů životního prostředí států EU a EFTA Lesy ČR přistoupily k opravě pěšiny k pomníku K. E. Fürstenberka.

Foto Milan Bednařík

Víkend před Velikonocemi si dali na Křivoklátě sraz majitelé legendárních Trabantů. Jak mají své miláčky opečované, bylo vidět na první pohled.

Foto Tomáš Bednařík

V sobotu 4. dubna se konala v galerii CHKO Křivoklátsko ve Zbečně vernisáž další výstavy fotografií Ing. Libora Dostála s názvem „Příroda, jak ji vidím já“. Vernisáž zahájila hudbou Dáša Pavličková se svými žáky.

Foto Pavel Friebert

Ing. Libor Dostál při vernisáži své výstavy o každé vystavené fotografii krátce pohovořil.

Foto Pavel Friebert

Kdo si poslední dobou udělal procházku ke starému tenisovému hřišti na Amalině, nestačil se divit. Tento kout se mění před očima. LČR s.p. zde budují komplex dětského naučného hřiště, které bude sloužit IVS LČR. Budují se i nové cestičky, aby nebyl důvod ničit okolní přírodu. Tato spojuje hřiště s Bednářskou pěšinou.

Foto Milan Bednařík

KAPITOLY Z HISTORIE KŘIVOKLÁTSKA – XXI

O ŽELEZNIČNÍ ZASTÁVCE

V minulém čísle KN jsme si přiblížili vznik železniční trati z Rakovníka do Protivína. Zajímavou kapitolou její historie jsou snahy Městysu Křivoklát o vybudování důstojné zastávky vlaku v podhradí. Vzhledem ke „zviditelnění“ Marie-Anenské huti v Roztokách byla totiž tamní nedaleká železniční stanice nelogicky pojmenovaná jako Křivoklát, což později vedlo k četným nedorozuměním. Na zavádějící název roztocké stanice si stěžovali především turisté, kteří zde omylem vystoupili a museli podniknout tři kilometry dlouhou pěší cestu na hrad.

V té době byla na Křivoklátě zří-

zena pouze provizorní zastávka, původně pojmenovaná „Hrad Křivoklát“ a na přelomu 19. a 20. století přejmenovaná na „Křivoklát – hrad“. V době, kdy byla tato zastávka zřízena (80. léta 19. stol.), byla považována za dostatečnou. Tehdy ještě nebyl turismus tak rozvinutý, jako v prvních desetiletích 20. století a zejména po vzniku samostatné Československé republiky. Ve 20. letech minulého století byla zastávka v tisku charakterizována jako „dřevěná bouda s pultovitou střechou a třemi parapetními zasklenými stěnami, odkudž překrásný rozhled na hrad umožněn jest jedině protřhanými jízdními řádů.“

Tehdy obec, podporovaná okresním výborem, usilovala o přístavbu

Železniční zastávka Křivoklát - hrad ve 30. letech 20. století.

Foto archiv autora

vytápěné čekárny a také o to, aby mohlo být na zastávce vykládáno a přijímáno kusové zboží. Ředitelství státních drah v Praze s návrhem obce z prosince 1904 souhlasilo, ovšem s podmínkou, že zastávka bude vzhledem k obtížnému příjezdu přeložena na opačnou stranu kolejí a že obec ponese veškeré náklady na její zřízení. Navíc vybuduje k zastávce řádnou komunikaci (dosud zde byla jen úzká pěšinka ve svaži-

tém terénu). Obec se bránila tím, že „chudí městy Křivoklát nemá dostatečných prostředků“ na úhradu takových výloh a poukázala na to, že křivoklátská zastávka „jest snad nejvýnosnější ze všech zastávek v rozsáhlé síti c.k. rakouských státních drah,“ neboť

roční příjem z prodaných jízdenek zde dosahoval částky 24 tisíc korun. Dále městy operoval tím, že ze zastávky odjíždí desítky dělníků do práce ve Staré Huti, Nučicích nebo Králově Dvoře a „za sychravého a zimního počasí velice trpí a podřívá si jedině své jmění – zdraví.“ Obec atakovala různá ministerstva a dokonce navrhovala, aby na místě zastávky ministerstvo obchodu zřídilo poštovní a telegrafní úřad.

TOMÁŠ BEDNAŘÍK

V roce 1907 vyšla obci vstříc zemská komise pro úpravu řek a jejich přítoků a při regulaci Rakovnického potoka zřídila pod zastávkou železnou lávku, aby tak pomohla Křivoklátku snížit náklady na vybudování přístupové komunikace.

Okrašlovací a cizinecký spolek v Křivoklátě „tlačil“ na ŘSD v Plzni, aby nechal do vlaků umístit tabulky, které by upozorňovaly na rozdíl mezi železniční stanicí Křivoklát a zastávkou Křivoklát – hrad, leč neuspěl. Podobně dopadla snaha o změnu názvu stanice v Roztokách, o níž zase žádalo zastupitelstvo obce Roztoky (ke změně došlo až ve 30. letech).

Změny nastaly až v roce 1930 a krátce po něm, kdy byla v Křivoklátě vybudována na svou dobu moderní zastávka i s přílehlým bufetem, kde si návštěvníci městysu mohli zakoupit občerstvení i suvenýry. Tato zastávka sloužila až do ledna 1982, kdy byla zbourána. Dne 19. listopadu 1986 byla slavnostně uvedena do provozu současná zastávka s názvem Křivoklát.

(Pokračování příště)

Křivoklátské noviny

list občanů a přátel Křivoklátku

Vydává Městys Křivoklát • Číslo registrace MK ČR E 10831

Rídí redakční rada

Adresa redakce: 270 23 Křivoklát 93, e-mail: banasova@mestys.krivoklat.cz

Sazba a litografie Milan Bednařík • Tisk RAPORT s.r.o. Rakovník

Vychází měsíčně